

halas

Do světa!

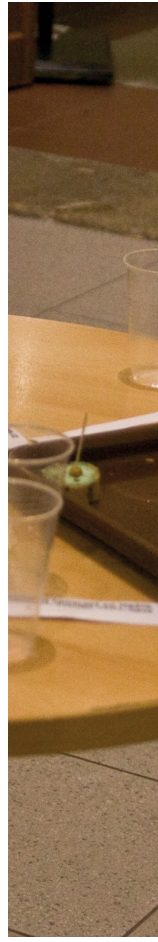
Fakulta jim byla malá. Kapesné od rodičů taky. Toužili po studiu v zahraničí. Nelenili, vyjeli a udělali z Fakulty sociálních studií univerzitního lídra v mobilitě.

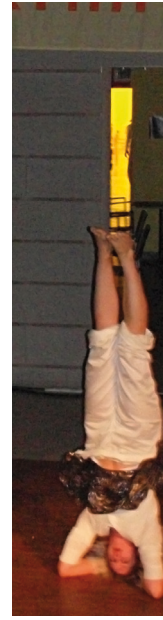
- 2 > Do světa!
 - » strana 4
- > Kam do sveta? Sprievodca zahraničnými štipendiami
 - » strana 5
- > Reportáž ze Švédska: Erasmus slavil dvoumiliónového studenta
- > Týden mobility: studenti radili studentům
 - » strana 6
- > Erasmus nemá peníze
- > Čeština láká i zahraniční studenty
 - » strana 7
- > Rozhovor: Kdo chce kam, pomůžeme mu tam
 - » strana 8
- > Pro tutorý zdarma. Akce i zkušenosti
 - » strana 10
- > Problémy s uznáváním předmětů? Málo, ale sú
 - » strana 11
- > Anketa: Cítíte sa menejcenní, pretože ste neboli na štipendijnom pobyte?
 - » strana 12
- > Moderní versus klasická psychologie
 - » strana 13
- > Zvolte si svého senátora.
 - » strana 14
- > Analýza: Podle čeho lidé volili?
 - » strana 15
- > Kulturní zápisník
- > Recenze: Scénický tanec na chmýří čepele
- > Jak se žije v kavárně
 - » strana 16
- > Krmítko mění výzdobu každé dva týdny
- > Tři otázky pro...
 - » strana 17
- > Tribuna
 - » strana 18
- > Oranžová revolúcia
- > Spor o smysl českých senátů
 - » strana 20
- > Začínám pracovat!
- > K čemu je nám věda
 - » strana 21
- > Expremiéři hovořili na fakultě
- > Stereotypy na FSS
 - » strana 22
- > Nahlas
- > Literární střípky a střepy
 - » strana 23

Téma čísla: Mobilita strany 4-12

Zvolte si svého senátora strana 14

Scénický tanec na chmýří čepele strana 16

Halas je online! strana 24

A JE TO TADY!

Halas 2.0

Bez čtenářů není novinářů. A proto: Nejen kvůli nutnosti jít s dobou, ale hlavně kvůli snaze jít na ruku vám, čtenářům, držíte v ruce nový Halas 2.0.

Abychom se vám lépe četli, přešli jsme na kvalitnější papír a barvu.

Abychom se vám dostali i na monitor, spustili jsme webové stránky.

Abyste měli ještě pohodlnější orientaci ve všem, co se na fakultě děje, vzali jsme pod svá křídla projekt Co se děje na FSS.

Abychom přispěli k pluralitnější diskusi na fakultě, zavádíme novou rubriku Tribuna, kam může psát úplně každý – student i učitel. Abychom uspokojili váš hlad nejen po informacích, ale i esteticku, rozšiřujeme prostor věnovaný kultuře.

Formálních změn je ještě víc. V tom všem ale nezapomínáme ani na to nejdůležitější – naplnění rubrik relevantním obsahem.

Možná jste to tušili. My to teď víme jistě. Studenti naší fakulty jsou nejsvětější z celé univerzity. Tuto jedinečnost oslavujeme tématem čísla věnovanému studentské mobilitě. Pokud jste ještě do zahraničí nevyjeli, nalistujte si pro inspiraci náš seznam stipendijních programů. Slavil i program Erasmus – 22 let a dva miliony vyslaných studentů. Za reportáží jsme letěli až do Švédska.

I s takovým Erasmem ale mohou být problémy. Nevíte jaké? Čtete články o neuznaných kreditech a nedostatku peněz na stipendia.

Naši studenti jsou však živí nejen v zahraničí. Doma jsme nezmeškali návštěvu bývalých premiérů Dzurindy a Topolánka. A ani volby. Když se volilo do senátu, na fakultě to žilo jako málokdy. A tak jsme ten politický fenomén proklepli řádně ze všech stran. Přinášíme vám reportáž, výsledky, analýzy, názory. Kdo by měl málo, může si senátory pověsit doma na zeď, nebo si je vystříhnout a poskládat z naší speciální přílohy.

Halas vás chce informovat, chce podněcovat vnitrofakultní diskusi a zároveň by mu byla hanba, kdyby vás nudil. Tak co říkáte? Napište nám, co si o novém Halasu myslíte.

> Pavel Šíma,
fss.halas@seznam.cz

šéfredaktor: Nikola Krejčířová šéfredaktor: Pavel Šíma editor: Hana Trčková editor kultury: Tereza Cajthamlová fotoeditor: Tomáš Repka
webmaster: Jan Martinek

redaktoři: Jan Brož, Kateřina Burianová, Dominika Dufková, Alena Fričová, Martin Habčák, Kristýna Hašková, Tereza Hašková, Barbora Herucová, Vendula Karásková, Michaela Kořenářová, Ivana Králiková, Jan Martinek, Petra Nováková, Tomáš Repka, Natálie Saganová, Michaela Sagitariová, Jitka Sklenářová, Hripsime Zohrabyan

korektor: Iva Egertová, Hripsime Zohrabyan, Veronika Vlčková sazba, grafika: Matěj Málek, Jan Martinek fotky: Tomáš Repka

Halas je neprofitní občanská organizace s sídlem v MU, J. E. Št. 10, 602 00 Brno, IČO 216 224, den vydání: 20. listopadu, ev. č. MK ČR: E 179 19
vydavatel a adresa sídla: Fakulta sociálních studií MU, J. E. Št. 10, 602 00 Brno, IČO 216 224, den vydání: 20. listopadu, ev. č. MK ČR: E 179 19

Do světa!

Kamil Pro vazník je běžný student mezinárodních vztahů a evropských studií. Od většiny svých spolužáků se ale liší kolonkou v ISu, kde stojí „návrat z krátkodobého studijního pobytu v zahraničí“. Půl roku svého studia totiž strávil na univerzitě v Antverpách. Fakulta sociálních studií nabízí řadu možností socializovat se i v zahraničí a studenti nedělají jejímu jménu ostudu: v poměru na počet studentů vyjíždí od nás nejvíce lidí z celé univerzity a jejich počet stále stoupá.

› Vendula Karásková

foto: Tomáš Repka

» *Sbalit kufry si musí stále více studentů naší fakulty*

Referentky pro zahraniční vztahy pravidelně plní emailové schránky studentů nabídkami zahraničních výjezdů a nejrůznějších stáží. Díky jejich práci vloni vyjelo za zahraničními zkušenostmi 134 studentů naší fakulty a letos je jich v předmětu Zahraniční studijní pobyt zapsaných dokonce 224. Proděkan pro studium Jan Holzer to vysvětluje charakterem oborů na naší fakultě, které přímo předpokládají kontakt se zahraničními univerzitami – například mezinárodní vztahy a evropská studia. Jednotlivé katedry podle něj také mají velkou schopnost domloutvat vzájemně smlouvy se zahraničními univerzitami. Jen v rámci Evropské unie a Turecka má FSS uzavřeno osmdesát bilaterálních smluv.

Zkušenost z cizí země je podle Holzera pro každého jednoznačně výhodou. „Studenti mají možnost porovnat, co a jak a kým se přednáší na naší fakultě a jinde, a dělat si obrázek o stavu výuky a výzkumu v Brně a širém okolí. Nemluvě o výhodách

sociálního, kulturního a jazykového rázu ve smyslu obecné zkušenosti: byl jsem venku a zvládl jsem to,“ uvedl.

Zkušenost k nezaplacení

Jeho slova potvrzuje i Pro vazník: „Určitě nelituji, že jsem se programu Erasmus zúčastnil. Půlroční pobyt mi dal docela dost. Naučil jsem se, že co si neudělám a neoběhám sám, nemám. Byrokracie v Belgii je opravdu hrozná. Pokud se mi teď nějakým způsobem nevede, tak hned celou věc nevzdávám a bojuji do konce. Poznal jsem víc sám sebe a uvědomil si, co v životě chci.“ Dlouhý pobyt mimo domov člověka naučí i praktickým dovednostem. „Do života se mi také bude hodit, že jsem se naučil vařit. Když je menza drahá a člověk je šest měsíců bez maminky, tak mu nic jiného nezbyvá,“ dodává.

Ne všechny studenty ale cizí univerzity lákají. „Pobyt v zahraničí mi přijde jako zbytečná komplikace studia. Když nemu-

sím, tak si nechci studium prodlužovat, ani se nechci nudit na přednáškách někde, kde nebudu pořádně rozumět,“ argumentuje Jakub Venglár, student žurnalistiky a sociologie. Jeho strategie je vydělávat přes rok a o prázdninách si potom užívat a cestovat výhradně pro zábavu.

„Vyjet někam pryč je super ne? Čekám, že poznám jinou zemi, zvyky, navážu užitečné známosti a tím, že budu studovat v angličtině, překonám sama sebe. Jednou bych získané zkušenosti chtěla zúročit třeba prací na velvyslanectví nebo konzulátu,“ myslí si studentka sociologie a mezinárodních vztahů Petra Sedláková, která stráví příští semestr na Slovinsku. Jakub Venglár s ní ale nesouhlasí: „Abych poznal jiné zvyky a země, cestuji o prázdninách hezky v klidu a s přáteli. Můžu si jet, kam chci a neohlížet se na omezení daná studiem. Takto podle mě poznám danou zemi lépe, než když většinu času strávím v posluchárnách. Užitečné známosti navazuji

raději tady, přijdou mi prospěšnější, než když jsou na druhé straně Evropy.“

Skála zemí, kam je možné v rámci studia vycestovat, je ale poměrně široká. Málokdo se rozhodne vyjet studovat semestr či dva na Slovensko nebo do Polska. Druhým extrémem je nabídka studia v zámoří,

například v Japonsku nebo Mexiku. Nopak zahraniční studenty láká i možnost studia v naší republice, jen v rámci programu Erasmus vloni navštívilo naši fakultu 88 studentů. <<

Kam do sveta? Sprievodca zahraničnými štipendiami

Nejeden student našej fakulty má záujem spestriť si svoje štúdium výjazdom do cudzej krajiny. Mnohí z nich však narážajú na problém- ako sa v tom mori programov, štipendií a stáží vyznať. Možným riešením je vždy naklikať si webové stránky centra zahraničných štúdií alebo si priamo zájsť na pobočku sídliacu na našej fakulte. Úplne najjednoduchšie však je otvoriť si Halas.

> Alena Fričová

Erasmus (LPP) je asi najznámejším a najobľúbenejším programom umožňujúcim zrealizovať študijné a praktické stáže rovnako ako aj výukové a školiace pobyty pre zamestnancov. Spolupracuje s univerzitami vo všetkých krajinách Európskej Únie, Islandom, Lichtenštajnskom, Nórskom a Tureckom. Doba štúdia alebo stáže sa pohybuje od 3 do 12 mesiacov a výška štipendia je z krajiny na krajinu rôzna. Výber študentov sa realizuje formou konkurzu, pričom jedinou podmienkou pre študijný pobyt je zápis do minimálne druhého ročníka.

Medzivládne dohody: Akademická informačná agentúra (AIA), ktorá spadá pod ministerstvo školstva, vyhlasuje každý akademický rok študijné pobyty, ktoré sa uskutočňujú na základe dohôd s jednotlivými krajinami. Tieto pobyty sa delia na tzv. kvóty (o výbere kandidátov rozhoduje MU) a výberové konanie (výber má na starosti AIA). Tento rok boli Masarykovej Univerzite pridelené pobyty v Číne, Dánsku, Egypte, Írsku, Taliansku, Grécku, Rusku, Slovinsku, Chorvátsku alebo absolventské pobyty vo Fínsku. V rámci výberového konania sa uskutočňujú až 9-mesačné pobyty v Švajčiarsku, Nemecku, Estónsku, Lotyšsku, Argentíne, Litve, Bulharsku, Indii a Japonsku.

Erasmus Mundus External Cooperation Window: Ako naznačuje názov, je to program spájajúci Európu so svetom, ktorý ponúka študentom aj vyučujúcim pobyty na Blízkom Východe, v Ázii, Číne, Južnej Amerike a na Západnom Balkáne. Študenti môžu vycestovať na dobu 1 semestra (doktoranti až na 4 semestre), učitelia na 1 až 3 mesiace. Program ponúka študijné, výskumné aj pracovné stáže za štrednej finančnej podpory.

Finančné mechanizmy EHP/ Nórska je program pre spoluprácu a zamestnaneckú a študentskú mobilitu, ktorá vám umožní vycestovať do Nórska, Lichtenštajnska a na

Island. Doba pobytu sa pohybuje od 1 týždňa až do 6 mesiacov s možnosťou predĺženia až na 12 mesiacov. Program je otvorený všetkým študijným odborom, pričom stačí mať českú štátnu príslušnosť alebo trvalý pobyt v českej republike a ukončený prvý ročník stredoškolského vzdelania.

CEEPUS alebo program mobilít v rámci stredoeurópskeho regiónu ponúka možnosti vycestovania do Albánska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Čiernej Hory, Chorvátska, Maďarska, Macedónska, Poľska, Rakúska, Rumunska, Slovenska, Slovinska alebo Srbska, pričom výška štipendia sa u každej krajiny líši. Jeho služby môžu využívať všetci študenti od ukončenia druhého semestra, postgraduálni študenti, rovnako ako pedagógovia vysokých škôl.

ISEP je celosvetový program medzinárodnej študentskej výmeny, ktorý Masarykova univerzita ponúka všetkým študentom druhého až štvrtého ročníka bakalárskeho alebo magisterského prezenčného štúdia. Môžete si vybrať z desiatich univerzít v zámoří, pričom školné, ubytovanie a strava bývajú poskytnuté zdarma. Centrum zahraničných štúdií sa navyše usiluje o získanie prostriedkov na poskytnutie štipendia v maximálnej čiastke 10000 Kč za mesiac.

AKTION je program spolupráce vo vzdelávaní a vede v terciárnom sektore medzi Českom a Rakúskom. Štipendia programu AKTION sú určené pre študentov magisterského štúdia (1 – 4 mesiace) alebo postgraduálnych študentov (1–9 mesiacov), doktorantov, učiteľov a vedeckých pracovníkov českých verejných vysokých škôl, ktorí majú české alebo slovenské občianstvo. Program zahŕňa všetky odbory okrem umeleckých a výška mesačného štipendia pri pobytoch v Rakúsku činí 940 euro.

Visegrad scholarship program ponúka štipendia na celý študijný program alebo študijnú stáž na postgraduálnej úrovni v krajinách V4 a aj mimo nich. Výška štipendia sa pohybuje od 2000 do 2500 euro v závislosti od štátu, do ktorého sa rozhodnete vycestovať. Prihlášky je nutné podať do 31. januára pred vybraným akademickým rokom.

Fullbright komisia: ponúka štipendia na štúdium a výskum v Spojených štátoch amerických. Štipendia a študijné stáže sú možné len v magisterskom a doktorskom postgraduálnom štúdiu a štipendia na celý študijný program trvajúci štandardne štyri roky aj na bakalárskej úrovni. Komi-

sia hradí školné do výšky 18000 dolárov, plus cestovné a životné náklady a poistenie. Predpokladom k úspešnému kvalifikovaniu sa je však vysoká znalosť anglického jazyka, ako aj výborné študijné výsledky.

Špecifické štipendia:

Robitschek Czech Study Program sprostredkováva českým aj slovenským študentom ročný študijný pobyt na University of Nebraska – Lincoln.

Štipendia taiwanskej vlády ponúkajú tým najlepším uchádzačom štúdiom na taiwanských univerzitách po dobu jedného roka alebo celého študijného cyklu.

GFPS je študentskou organizáciou umožňujúcou výmenné pobyty medzi Českou republikou a Nemeckom. Každý semester sú vybraní dvaja študenti, ktorí obdržia štipendium vo výške 560 euro. Podmienkou je komunikatívna znalosť nemeckého jazyka, vek pod 30 rokov a predstavenie projektu, ktorému sa na svojom pobyte chcete venovať.

Štipendia pre „Freemovers“: V prípade že, patríte medzi tých iniciatívnejších a sami si zaobstaráte študijný pobyt v zahraničnej vzdelávacej inštitúcii mimo rámec výmenného programu, stávate sa Freemovermi. V tomto prípade si do 15. novembra môžete v Centre zahraničných štúdií zažiadať o štipendium, ktoré sa pohybuje približne okolo 7000 Kč za mesiac.

V neposlednej rade sú k dispozícii aj zinné a letné školy zahrnuté v medzivládnych dohodách alebo vyššie spomínaných programoch. Takže v prípade, že sa vám aj v lete za školou cnie, prečo za ňou nevycestovať napríklad do Nemecka?

Mimo rámec vyššie spomínaných programov sa pravidelne objavujú aj zvláštne štipendia, ktoré stoja za pozornosť. Ak teda nechcete prísť o svoju príležitosť, sledujte aktuálne ponuky Centra zahraničných štúdií a možno narazíte na štipendijný pobyt ušitý na vašu mieru. <<

6 Reportáž ze Švédska: Erasmus slavil dvoumiliontého studenta

» *Studenti z celé Evropy se sjeli v Lundu*

A co je to vlastně ten Erasmus? Většina vysokoškoláků odpověď zná. Grantový program Evropské unie, díky kterému se už mnoho z nich vydalo na studijní pobyt na zahraniční univerzitu či na zahraniční stáž. Málokdo však asi ví, že je tady s námi už dvaadvacet let a navíc již za pomoci svých grantů vyslal dva miliony studentů. Slavilo se ve švédském Lundu a Halas byl u toho.

› *Petra Nováková*

Více než čtyři sta zástupců univerzit, rektorů, pracovníků kanceláří Erasmusu i zájemců z řad soukromého sektoru se na dva dny sešlo, aby kromě oblíbeného „networkingu“ probrali budoucnost tohoto celoevropsky úspěšného projektu. Přítomni byli i studenti, jeden za každou zemi, vybraní jako reprezentanti oněch dvou milionů. Za ČR to byla právě naše fakulta, která získala ocenění.

Dojem ze starobylého univerzitního městečka Lundu byl čistě velkolepý. Pod proluněným příkrovem podzimního listí se skrýval rozlehlý kampus, který na každého dýchnul pravou univerzitní atmosférou tradice a vědění. Mít za sponzora evropské instituce mělo svou výhodu; bohaté hostiny o mnoha chodech by si málokdo nepochvaloval. Ty byly doplněné kulturním programem a workshopy o spolupráci univerzity a firem či o propagaci Erasmusu. Hlavním cílem bylo přispět ke tvorbě obsahu dokumentu s názvem „Green Paper“, který má především řešit nadcházející roky programu Erasmus, vyjádřit nové iniciativy a změny. „Tato reflexe bude pak kumulovat za belgického předsednictví příští tok, kdy se odehraje další podobná konference,“ sdělila Barbara Nolan, vedoucí sekce Erasmus Evropské komise. „V roce 2011 už dodáme konkrétní podobu řešení stávajících témat,“ dodala.

Je hodnotný, ale má rezervy

Řešení a názorů na ně je hodně. Každý účastník přinesl mnohdy velmi konkrétní požadavky. Studentka reprezentující Recko Irene Kominou hodnotí celou věc takto: „Erasmus připravuje studenty na to, aby se v budoucnu stali evropskými občany ve světě bez hranic. Taková zkušenost, nové kontakty a v podstatě i druhý domov, který mnozí z nás získají v zemi, kde strávili jen pár měsíců, je opravdovou hodnotou do dalšího života. A to nejen toho profesionálního.“

Přesto i podle vyjádření mnohých přednášejících má Erasmus rezervy, zvláště v kvalitě výuky na některých univerzitách při studijních pobytech, kdy pak následně vznikají problémy s uznáváním kreditů zpátky doma. Celá akce se konala ve dnech 5.-6. října. Poslední čistě „erasmácká“ konference se odehrála před dvěma lety za předsednictví Portugalska, kdy se slavilo dvacetileté výročí. «

Týden mobility: studenti radili studentům

Poskytnout studentům informace o možnostech studia či práce v zahraničí bylo cílem celouniverzitního týdne mobility. Akce se pod názvem „Více Masaryků do světa“ uskutečnila ve druhém říjnovém týdnu. V atriu naší fakulty se v úterý 6. října po celý den nacházel stánek, v němž studenti, kteří už pobyt v zahraničí absolvovali, sdělovali zájemcům své praktické zkušenosti. Navečer pak v aule proběhla prezentace kompletní nabídky zahraničních stáží, a to studijních i pracovních.

› *Kateřina Burianová*

Ve stánku se za den vystříдалo mnoho studentů, kteří vyjeli na studijní pobyty do různých zemí. „Je skvělé, že si můžu promluvit s někým, kdo už v Belgii na Erasmusu byl,“ nadšeně uvítala možnost rozhovoru se zkušenějším studentem studentka naší fakulty Kristina Kolovrátková. „Zjistila jsem, že studium tam bylo docela náročné, to mě trochu vystrašilo. Na studijní pobyt se ale stejně pokusím dostat.“ Přednášku v aule pořádalo Centrum zahraničních studií. Představeny na ní byly všechny možnosti studentů naší fakulty na výjezd do zahraničí, a to ať už studijní, pracovní nebo výzkumný. Zároveň byli studenti informo-

vání i o jiných možnostech, jak si zajistit zahraniční stipendium, např. o mezinárodních stipendiích.

Týden mobility přinesl sérii akcí na celou univerzitu. Informační stánky a přednášky byly na všech fakultách. Moravská zemská knihovna hostila blok přednášek agentur působících v oblasti vysokoškolské mobility. Také Centrum zahraničních studií uspořádalo den otevřených dveří pro všechny, které zajímá jeho činnost. «

Erasmus nemá peníze

Vysoké školy se v tomto akademickém roce budou muset vypořádat s nižším rozpočtem mezinárodního programu Erasmus. Krácení plánovaných aktivit vysokých škol zapříčinily zvyšující se kurz eura a větší počet institucí do Erasmu zapojených. Informaci přinesly Lidové noviny. Snížení rozpočtu se dotklo i Masarykovy univerzity. Fakulta sociálních studií chce své studenty dotovat.

> *Michaela Sagitariová*

„Evropská komise bude krátit peníze všem školám. Naše univerzita ale vždy řádně plnila plán a všechny podmínky programu, změny proto nebudou drastické. Nikdo nebude muset své pobyty rušit,“ uvedla koordinátorka mezinárodních programů univerzity Tamara Muchová. Studentů, kteří chtěli navštěvovat zahraniční školy méně než osm měsíců, se úbytek peněz netýká. Pokud se však rozhodli pro delší

pobyt v cizině, dostanou stipendium na celou dobu, kromě jednoho až dvou měsíců. „Čím bude pobyt delší, tím větší bude krácení,“ vysvětlila Muchová. Lidem, kteří chtěli vyjet na devět nebo deset měsíců, bude centrum zahraničních studií zkracovat podporu o jeden měsíc. U delších pobytů to budou až dva měsíce. „Všechny fakulty jsme oslovili a doporučili jsme jim dotovat výjezdy ze stipendijních fondů,“ doplnila Muchová. „Vedení fakulty sociálních studií se rozhodlo program Erasmus podpořit,“ potvrdila referentka pro zahraniční vztahy fakulty Dagmar Hábová. Zbývající měsíce pobytu studentů fakulta doplatí ze stipendijních fondů. Směrnice na vyplacení stipendií je ve stádiu návrhu. Vedení fakulty zatím nerozhodlo, jestli lidem peníze dodají před výjezdem, nebo až po návratu z ciziny. „Chceme se vyhnout situacím, kdy je například dohoda o pobytu uzavřena na deset měsíců, student se vrátí dříve a musel by vracet nevyčerpané stipen-

dium,“ vysvětlila Hábová. Tamara Muchová zdůrazňuje, že se jedná o prozatímní řešení. „Uvidíme, jak se v průběhu roku situace vyvine, jestli bude moci Centrum zahraničních studií pobyty dofinancovat,“ doplnila Muchová. Dá se podle ní počítat s tím, že někteří studenti svůj pobyt zkrátí nebo zruší, což by znamenalo finanční podporu pro další zájemce. „V každém případě je fakulta sociálních studií připravena své studenty podpořit,“ dodala. Krácení podpory se týká několika desítek studentů z celé univerzity. Lidé, kteří vycestovali nebo tak během akademického roku učiní, mohou počítat i s podporou lékařské a ekonomicko-správní fakulty. Ostatní fakulty problém ještě nevyřešily. <<

Čeština láká i zahraniční studenty

Nikoho nepřekvapí, když studenti z malé středoevropské země jezdí sbírat zkušenosti do zahraničí a učí se cizí jazyky. Cizinci se zálibou v češtině, která je úředním jazykem pro pouhých deset milionů lidí, jsou ale spíš výjimkou. Dvacetiletá francouzská studentka Claire Cao-Peška je jednou z nich a ke svému ročnímu studijnímu pobytu si vybrala právě naši fakultu.

> *Tereza Cajthamlová*

Claire úspěšně boří stereotyp, který Francouzům přisuzuje neochotu mluvit jiným než mateřským jazykem. Sama hovoří anglicky a španělsky a před třemi roky se začala učit češtinu. „Studuji politické vědy a k tomu je znalost cizích jazyků nutná. Pro češtinu jsem se rozhodla také z toho důvodu, že z České republiky pocházel můj dědeček,“ vysvětluje Claire a dodává, že největší problémy jí působí česká výslovnost a skloňování.

Do Brna přijela Claire na začátku semestru a na naší fakultě má zapsané celkem tři předměty. „Kurzy pro zahraniční studenty mě moc nebaví, protože skoro všechny informace už znám z dřívějšího studia ve Francii. Ráda ale chodím na přednášky o České republice a Evropské unii,“ svěříje se Claire. Ve volných chvílích učí francouzštinu a čte, víkendy pak tráví na cestách po českých městech a památkách. „Už jsem navštívila Lednici, Valtice a hrad Pernštejn. Doufám, že některá z těchto míst ukáží u svým příbuzným, až mě přijedou navštívit,“ těší se.

Češi – zdvořilí pijáci piva

Velmi rychle si Claire zvykla i na českou kuchyni. „Nejím česká jídla každý den, ale občas si objedná v restauraci něco

typicky českého a docela mi to chutná,“ říká Claire a přiznává, že ráda někdy zajde s brněnskými přáteli na pivo. „Líbí se mi, že se čeští studenti často schází v hospodách. Ve Francii je to totiž považováno za něco špatného,“ dodává zahraniční studentka.

V České republice není Claire poprvé. Za sebou už má Letní školu slovanských studií v Českých Budějovicích a měsíční praxi na Krajském úřadě Středočeského kraje v Praze. „Praha se mi líbila, studovat jsem ale chtěla spíš v Brně. Myslím, že Moraváci jsou přátelštější a komunikativnější a já tady mám více příležitostí mluvit česky,“ myslí si Claire. Na českých studentech oceňuje zdvořilost. „Mladí lidé v šalině vždycky pustí staršího člověka sednout. U nás to tak automatické bohužel není,“ dodává s povzdechem.

Po návratu domů se Claire v rodné Paříži ani v Dijonu, kde studuje na Pařížském institutu politických věd, nejspíš moc neohřeje. Plánuje navštívit východní Evropu a láká ji i Pyrenejský poloostrov. „Určitě bych se chtěla podívat do Polska, do Běloruska, na Ukrajinu a ráda bych se ještě vrátila na Slovensko. Hodně mě také zajímá Španělsko a Portugalsko.“ <<

foto: archiv Claire Cao-Peška

Kdo chce kam, pomožme mu tam

V dnešní době je studium v zahraničí neoddělitelnou součástí studia na vysoké škole. Tak neoddělitelnou, že se někteří studenti cítí i méněcenně, když do ciziny sami nevyjedou. Slovy bývalého dlouholetého ředitele Centra zahraničních studií Dona Sparlinga pobyt není žádná hrůza. Pro ty, co se nebojí a chtějí získat stipendium na zahraniční univerzité nebo se aspoň dozvědět, jak to s přihláškami chodí, jsme připravili rozhovor také s referentkou pro zahraniční vztahy Dagmar Hábovou.

› *Jitka Sklenářová, Hripsime Zohrabyan*

Centrum zahraničních studií má své zástupce na všech fakultách na oddělení zahraničních vztahů, jak spolupráce s nimi funguje?

Don Sparling: Před pár lety byla důležitost těchto lidí podceňována a spolupráce s fakultami nefungovala tak, jak měla. V poslední době má každá fakulta kvalifikované zastoupení. Musím říct, že spolupráce s Fakultou sociálních studií je vzorná, máte tam fantastický tým. Je to také vidět na procentu studentů, kteří od nás dostávají stipendium. V rámci bilaterálních smluv (mezivládních dohod) se z FSS se hlásí nadměrné procento studentů, je to však dáno i jejich povahou.

Co všechno máte na starosti?

DS: Centrum zahraničních studií (CZS) je dost zvláštní; žádný jiný útvar tohoto typu v republice nemá takovou širokou paletu činností. První činností je podepisování bilaterálních smluv mezi Masarykovou univerzitou a jinými univerzitami. Dále to jsou výměnné programy, jako je Erasmus, a programy, které tvoříme sami, například středoevropský program, což jsou semestrální předměty pro cizince vyučované v angličtině. Dále se Centrum stará o propagaci univerzity v zahraničí. A na tohle všechno jsem dohlížel, když jsem zde působil devět let jako ředitel.

Dagmar Hábová: S kolegyní na oddělení, paní Navrátilovou, jsme vzájemně zastupitelné, ona má na starosti hlavně magisterské studijní programy v cizím jazyce, já mám na starosti doktorské studijní programy v anglickém jazyce a postdoktorské stipendisty a obě pak máme rozděleny zahraniční hostující studenty, kteří sem přijedou studovat na semestr či na rok. Kromě toho máme na starosti agendu zahraničních pracovních cest zaměstnanců fakulty a administraci projektů spadající pod mezinárodní mobilitu. Naším dalším úkolem je informování studentů i zaměstnanců o veškerých možnostech studia v

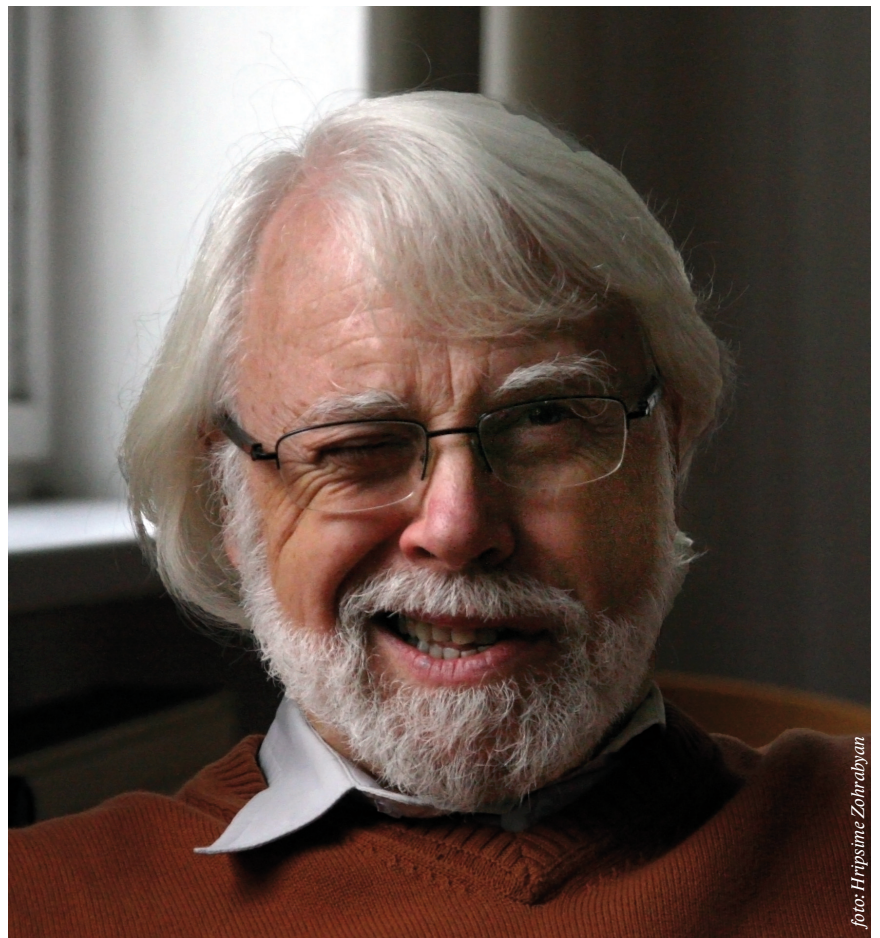

foto: Hripsime Zohrabyan

zahraničí, ať již prostřednictvím informačních přednášek, tak neustálou aktualizací našich webových stránek i rozesíláním e-mailů. Nemalou část naší práce tvoří související administrativa.

S jakým problémem k vám studenti chodí nejčastěji?

DH: Teď jste mě zaskočila, jediné problémy, které si dokážu vybavit u našich studentů, jsou s uznáváním kreditů studentům

po návratu. Tyto záležitosti jsou řešeny se studenty individuálně. U zahraničních studentů jsou to problémy s adaptací na náš systém studia, s pochopením ISU či s aktivací účtu SUPO, někdy s vízy, s ubytováním a podobně.

Jaké jsou další programy kromě Erasmusu?

DH: Kromě Erasmusu je pestrá nabídka stipendií zajišťovaná na celouniverzitní

úrovni. Jedná se o studium na partnerských univerzitách nebo v rámci členství v mezinárodním výměnném programu ISEP. Další, finančně velmi atraktivní stipendijní pobyty jsou již druhým rokem možné na základě členství Masarykovy univerzity v programu Erasmus Mundus External Cooperation Window. Zde je možno studovat v balkánských zemích, zakavkazských republikách či v některých zemích Blízkého východu nebo Jižní Ameriky. V minulém akademickém roce vyjelo přes celouniverzitní stipendia 18 našich studentů, což je velký úspěch. Kromě toho, pokud si studentka či student domluví pobyt na zahraniční univerzitě, který není pokryt žádným jiným stipendiem, může si zažádat o stipendium, poskytované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy jako takzvaný Freemover.

Máte od studentů nějakou zpětnou vazbu?

DH: Zpětná vazba je nejlepší u pobytů v rámci Erasmu, které jsou nejvíce propracované. Všichni jsou po návratu povinni zveřejnit na stránkách Národní agentury pro evropské vzdělávací programy takzvanou závěrečnou zprávu, v níž zhodnotí celý svůj pobyt od jeho zařizování, přes průběh až po návrat domů a uznávání kreditů. Zájemci si pak mohou nalistovat i konkrétní školu, pokud tam už někdo vyjel, a zjistit si různá specifika. Tyto zprávy jsou velice užitečné a studenti je vypracovávají i u jiných programů, i když v menším rozsahu. Ty shrmažduje a zveřejňuje na svých webových stránkách CZS. Bohužel zprávy z loňského roku tam zatím nejsou.

Ti nejlepší z nejlepších Kdo a jak vybírá studenty, kteří vycestují?

DH: Kromě programu Erasmus se tyto výběry většinou konají na CZS. Největší důraz se klade na motivační dopis. Naše fakulta provádí předvýběr dříve, než se žádost pošle na CZS, jediné v rámci mezivládních dohod, přihlásí-li se na fakultě víc lidí než je kvóta pro celou univerzitu. Když se přihlásí méně, nominujeme všechny, kteří splnili podmínky, a snažíme se, aby byli všichni vybráni. Kromě toho jsou další výběrová řízení vyhlašovaná mimo univerzitu (např. stipendia Fulbrightovy nadace, stipendia programu Aktion, výběrová řízení vyhlašovaná Akademickou informační agenturou, apod.) – tam přihlášky studenti zasílají přímo.

DS: Na Centru máme svá pravidla, každá část přihlášky (studijní prospěch, jazykové znalosti a motivační dopis) je obodovaná podle důležitosti. Poté se vytvoří pořadník. Vybraní studenti se následně účastní ústního pohovoru. Celé výběrové řízení je dost transparentní.

S motivačním dopisem mi pomůžete, nebo ho musím vymyslet sama?

DH: Měla byste jej napsat sama, já vám samozřejmě mohu poradit, co by měl obsahovat, co vám pomůže a co ne.

Pro doložení jazykové kompetence stačí diplom, nebo je nutný pohovor?

foto: Hripsime Zolrabyan

DH: Závisí to na konkrétním druhu stipendia, každé má své specifické podmínky výběrového řízení: Například u Erasmu si kritéria výběrového řízení stanoví katedry samy a většinou stačí diplom či osvědčení o složení jazykové zkoušky bez přezkoušení. A třeba v případě partnerských univerzit si každá dává své požadavky na konkrétní diplom, jaký uchazeč musí mít. Pokud jej nemá, CZS organizuje přezkoušení. Většina stipendijních programů mimo univerzitu vyžaduje konkrétní diplom prokazující potřebnou úroveň znalosti jazyka, ale někdy je součástí výběrového řízení i pohovor.

V jakém jazyce probíhá konverzace?

DS: Devadesát procent pohovorů se koná v angličtině. Angličtina se stala mezinárodním vysokoškolským jazykem. Na akademické půdě to už není cizí jazyk, ale spíše dovednost.

Je při výjezdu do německy mluvící země nutná znalost němčiny?

DH: Některé programy ji vyžadují, ale co se týče smluv Erasmu, mnohé školy nabízí i velký výběr předmětů v angličtině. Máte-li zájem o konkrétní univerzitu, je nutné proklikat se jejími webovými stránkami či poradit se s příslušným koordinátorem a zjistit, co a v jakém jazyce se nabízí. Němčina nemusí být podmínkou, je ale vždy výhodou.

Vyžaduje se znalost jazyka i pro zájemce o exotické země, například Japonsko?

DH: U takovýchto zemí se znalost jazyka nepovažuje za nutnou, protože, jak jsem už říkala, bývá hodně předmětů vyučovaných v angličtině. Samozřejmě ale záleží, na jakou univerzitu se hlásíte. Doporučuje se však alespoň základní znalost jazyka,

kromě toho většina univerzit nabízí studentům po příjezdu takzvané Survival kurzy, kde se učí základy jazyka nezbytné pro běžné přežití v té které zemi. Jinak by pak mohl málokdo z naší fakulty odjet třeba do Číny či na Taiwan.

Jaká země je nejžádanější?

DH: V Evropě je největší zájem o studium ve Velké Británii, což se ne každému podaří. Britské školy už nechtějí uzavírat nové smlouvy, protože k nim přijíždí spousta zahraničních studentů, ale málokdo od nich má zájem studovat jinde ve světě. Nejvíce našich studentů pak vyjíždí do německy mluvících zemí, což je dáno i počtem smluv. A kromě Erasmu nabízí Němci i Rakušané další stipendijní programy. Z mimoevropských zemí je velký zájem o stipendia v Latinské Americe nabízená v rámci programu Erasmus Mundus.

Stává se někdy, že se projekt nenaplní?

DH: U Erasmu se to stává zejména u východoevropských zemí. Neustále studenty pobízíme, ať se nebojí do těchto zemí jezdit, někdy je tam nabídka lepší, než ve starých členských zemích EU. Je také možné vyjet na Slovensko, což se skoro vůbec nevyužívá.

Trocha té matematiky Jaký je počet žádostí o zahraniční pobyt?

DH: Naši studenti jsou všeobecně úspěšní v absolutních číslech, jak tomu je v poměru k podaným žádostem nevím a z hledem k počtu stipendijních nabídek, které jsou administrovány z různých míst, je to velmi obtížné zjistit. Myslím, že se ale moc nespletu, když řeknu, že 90% studentů naší fakulty, kteří chtějí vyjet na studijní nebo pracovní pobyt do zahraničí, vyjede.

Kolik studentů z univerzity vyjede a kolik jich k nám naopak přijede?

DS: Podle smluv máme možnost poslat do zahraničí zhruba 1200 studentů, vyjíždí však pouze až 700 studentů. Některé katedry se opravdu snaží, aby jich vyjelo co nejvíce, některé naopak podepisují smlouvy, ale neplní svoje kvóty. Přistupují k tomu zcela pasivně, nemotivují studenty k výjezdu. Každý semestr k nám přijíždí asi 350 studentů. Přesné číslo ale nevíme, o hodně studentů se starají jednotlivé fakulty a katedry zvlášť.

Proč myslíte, že nejvíce studentů vyjíždí z naší fakulty?

DH: V absolutních číslech to nejvíce není, ale v poměru na počet studentů fakulty už ano. Je to dáno povahou studia, studenti například Mezinárodních vztahů či Evropských studií mají zájem studovat v zahraničí. Svůj podíl zde má, musím neskromně podotknout, i dobrá práce našeho oddělení, zvlášť paní Navrátilové, která nasadila vysokou laťku a po níž jsem převzala tuto agendu. Informujeme studenty o všech možnostech studia v zahraničí, o deadlinech a podmínkách výběrových řízení tak, aby nebyla žádná příležitost opomenuta, a snažíme se jim pomoci a poradit, pokud se na nás obrátí. A v neposlední řadě je to i zásluha práce koordinátorů na katedrách a postoj vedení naší fakulty, která považuje zahraniční stáže za nedílnou součást studia dnešních vysokoškoláků.

Jaký je poměr mezi počtem podaných přihlášek a počtem studentů naší fakulty, kteří skutečně vyjedou?

DH: To nevím, žádosti na projekt Erasmus se podávají na jednotlivých katedrách, kde se konají i výběrová řízení. Tím pádem se my dozvíme už jen to, kolik lidí bylo nominováno, jaký je převis mezi nabídkou a poptávkou se k nám na oddělení už nedostane.

Lze si podat více přihlášek?

DH: Více přihlášek si podat lze, studenti to tak dělají, i když podle nás to není úplně fér, protože se potom často stává, že se dostanou do obou programů, a tím pádem blokují jedno místo. Potom si musí vybrat, kam chtějí jet. Apelujeme na studenty, aby to udělali včas, aby mohli být vybráni

náhradníci, jinak může místo propadnout.

Když podám žádost, která je přijata, musím vyjet?

DS: To, že se student nakonec rozhodne nevyjet, se stává každý rok z různých důvodů. Nemáme žádné sankce pro ty, kteří neodjedou. Věříme, že jejich důvody jsou vážné. Student do toho musí vložit dost času a námahy, to by pak byl blázen, kdyby nejel z jiných než vážných důvodů. V případě, že se student bojí odjet, nebo se setká před odjezdem s různými potížemi, snažíme se je řešit a přesvědčit ho, že to není žádná hrůza.

DH: Stává se, že se přihlásí, jsou vybráni, ale nakonec si to rozmyslí, například z vážných rodinných či zdravotních důvodů. Toto číslo je dost vysoké, a na CZS s tím bojují, protože na základě přihlášených a umístěných studentů se u různých institucí žádá o peníze pro výplatu stipendií, a pokud tyto prostředky nejsou čerpány, jsou v následujících letech kráceny a nastávají zbytečné komplikace.

O jaké komplikace jde?

DS: V programu Erasmus je hlavní to, aby se použily veškeré peníze, které máme k dispozici. V případě, že je nevyužijeme, je musíme vrátit do Prahy nebo Bruselu a dostaneme sankce pro další rok.

Co se stane, když student v zahraničí neplní své povinnosti?

DS: Když student nezvládá výuku v cizině, měl by se předčasně vrátit. Tím se mu zkrátí i studijní pobyt a pak musí vrátit určitou část peněz. Dále se také vrací peníze v případě, že student nesplní minimální počet kreditů, to jest 15 kreditů za semestr.

Co se děje s vrácenými penězi?

DS: V případě programu Erasmus se peníze dají použít pro dalšího studenta, který si svůj pobyt prodloužil. V rámci Erasmu vyjíždí také učitelé, administrativní pracovníci a další osoby, kterým z těchto peněz můžeme poskytnout větší finanční podporu. Pro příští rok Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy snížilo dotace do tohoto programu, takže se automaticky sníží i stipendia. Za loňský rok se však objevilo 66 milionů korun ve stipendijních fondech fakult Masarykovy univerzity a někteří děkani mě ujistili o tom, že mohou počítat s podporou z jejich fondu, takže studenti v cizině by neměli mít o peníze nouzi.

Jakou částkou se Ministerstvo podílí na financování Erasmu?

DS: Podpora vlády je narozdíl od ostatních evropských států velice šetrná. Pouze dvacet procent studentských stipendií v rámci programu Erasmus je dotováno ze zdrojů Evropské unie, zbytek jde z peněz vlády. Při snižování dotací univerzitám nejméně peněz Ministerstvo ubralo těm, které měly v dřívějších letech dobré výsledky. My jsme byli mezi neúspěšnějšími vysokými školami.

A na závěr: Evropská komise požádala členské státy, aby nominovaly studenta, který by se mohl stát symbolickým dvoumiliontým účastníkem Erasmus. Za celou Českou republiku byla vybrána naše studentka Petra Nováková. «

Počty výjezdů za rok 2008 (zdroj: Centrum zahraničních studií)

Erasmus, studijní stáž, bilaterální smlouvy:	94
Pracovní stáž:	3
Zámoří (Japonsko, Brazílie, Mexiko,...):	17
Grant Národní agentury (Norsko):	7
Freemover:	7
Erasmus Mundus (Sýrie, Kyrgyzstán a Libanon):	3
Celkem loni vyjelo:	131
Letos vyjelo:	224
K nám loni přijelo:	94

Pro tutorory zdarma. Akce i zkušenosti

Stát se tutorem není žádná věda. Kdo podnikne pár kroků nutných k registraci, má mnoho důvodů, proč rozhodnutí nelitovat. Sem tam jeho funkce nějaké povinnosti zahrnuje, ale všechny jsou spojené s příjemným i užitečným. Vždy může získávat přátele ze zahraničí a komunikaci s nimi se zdokonalovat v jazycích.

› Dominika Dufková

Možnost kontaktu s mezinárodními studenty připadala zajímavá i Štěpánce Hulákové z dvouoboru mediální studia a gender. „Připadám si, jako bych cestovala po celém

světě,“ zhodnotila své důvody. O Mezinárodním studentském klubu (zkratka ISC) se dozvěděla náhodou na Dni absolventů fakulty. Na své dva svěřence ze Španělska si jako tutorka ale musela počkat až do nynějšího semestru.

Práce tutora z ISC Masarykovy univerzity spočívá uvedení zahraničních studentů do života v Brně a studia na fakultách. Přihlašovat na tutoring se musí před podzimním semestrem už na začátku prázdnin, před jarním semestrem zhruba v listopadu. V srpnu a v lednu se pak rozdělí zahraniční studenti mezi brněnské tutorory, kteří je sami kontaktují. Nabídnou jim pomoc v čemkoli,

co by mohli po příjezdu potřebovat. Stane se, že je musejí i vyzvednout na letišti. Někteří jsou naopak samostatní a pomoc tutora rovnou odmítnou. Ukázání Brna, jeho nejvýznamnějších památek a hospod, si však většina studentů ráda nechá líbit.

Oblíbené aktivity

Zvláštností Brna je společné místo pobytu mezinárodních studentů, koleje na Vinařské. Možná právě to spolu se zábavným programem přispívá k oblíbenosti brněnských pobytů. Cizince tu čeká nepřeberné množství kulturních akcí – opery, divadla, ale podívají se i do ZOO.

» Spoustu zábavy si vedle studia užijí mezinárodní studenti a čeští tutoři

V kalendáři aktivit skoro nelze najít prázdný den. Tak třeba každou středu se na ekonomické fakultě konají prezentace o zemích, jejichž obyvatelé univerzita hostí. Pravidelně se pořádají večírky jako třeba Men vs. Women Exchange Party – příležitost pro kluky a holky vyměnit si na chvíli role. Jindy mohou zajít do Clubwash – klubu a veřejné prádelny v jednom. Založil jej student, který původně přijel přes program Erasmus a už zde zůstal.

Že Brno byla správná volba si myslí i polská studentka Katarzyna Maria Wrona, kterou zlákala Fakulta sociálních studií především díky široké nabídce zajímavých

předmětů. „Vybírala jsem mezi pobyty ve Španělsku, Velké Británii a České republice. Jsem velmi ráda, že jsem nakonec zvolila Brno. Svou velikostí a množstvím studentů mi připomíná město, odkud pocházím. A musím uznat, že je Masarykova univerzita velmi dobře připravená na výměnné programy,“ řekla Katarzyna, která považuje tutoring za velmi užitečný. Na Mezinárodním studentském klubu si cení toho, že pro studenty jako ona organizuje tolik věcí – třeba Beer Maraton neboli závody v pití piva.

Většina aktivit, kde není třeba platit pronájem a podobné výdaje, je pro registrované

členy ISC zdarma. „Kartička nám zajišťuje i nejrůznější slevy do klubů a restaurací, takže se stovka, kterou za registraci zaplatíme, rozhodně vyplatí,“ pochvalovala si tutorka Štěpánka.

V rámci vstupu do ISC musí zájemce vyplnit formulář, kde uvede, na čem se chce podílet. Nejen tutoring se totiž studentský klub věnuje. Kdokoli si tak může zahrát na učitele češtiny a pokusit se své znalosti cizincům předat. Oni zase na oplátku nabízejí ty svoje. «

Problémy s uznáváním predmetov? Málo, ale sú

Len si to predstavte. Vráťte sa po štúdiu na zahraničnej univerzite späť na rodnú hruď a zistíte, že potvrdenie o vašich tvrdo vyštudovaných kreditoch nedorazilo s vami. Podľa Centra zahraničných štúdií však podobné prípady nepredstavujú vážny problém.

» Alena Fričová

So strašiacom menom neuznávajú predmetov sa stretol aj študent politológie, Štěpán Mairovský. Informačný systém mu oznamuje, že je v treťom semestri, hoci študuje už semester piaty.

„V kombinaci s tím, že jsem neudělal jeden předmět v prvním ročníku, tak se mi studium o jeden semestr protáhne, ovšem možná by k tomuto průtahu došlo i tak,“ postěžoval sa.

Druhý rok svojho štúdia totiž Štěpán strávil v Rakúsku na Universität Wien a po návrate ho čakalo nemilé prekvapenie.

Transkript s podrobnými informáciami o priebehu a absolvovaní štúdia sa oneskoril a naša fakulta naň stále čaká.

Koncom októbra boli v podobnej situácii na fakulte traja ďalší študenti, čakajúci na priznanie absolvovaných predmetov.

Ukončenie štáže má svoje podmienky v podobe niekoľkých dokumentov, ktoré musia byť zaslané do určitých časových intervalov. Jeden z nich, takzvaný transcript of records, je výpisom absolvovaných predmetov v zahraničí a podľa pravidiel by mal byť na študijnom oddelení najneskôr do jeden a pol mesiaca. V prípade Štěpána tu nie je doteraz.

Problém je administratívny

Referentka pre zahraničné vzťahy, Dagmar Hábová, nás uistila, že chybu nesmieme hľadať v jednotlivých programoch, centre zahraničných štúdií ani v študijnom oddelení, ale ide o administratívny problém, ktorého korene siahajú až k dotyčnej zahra-

ničnej univerzite.

„Všetchny strany jsou si problému vědomé a snaží se ho co nejrychleji vyřešit,“ uistila Hábová. Medzitým by v žiadnom prípade nemalo dôjsť k narušeniu priebehu štúdia a drobné nepríjemnosti sa u ostihnutého študenta môžu vyskytnúť len v odobe malých beháčiek.

„Potíže mi to způsobilo jen částečné. Ze studijního oddělení na mě trochu tlačili, ale zároveň se mi snažili vyjít vstříc, případně mi i pomoci,“ uviedol Štěpán Mairovský, pričom dodal, že na žiadne väčšie byrokratické problémy, spojené so svojím pobytom, nenarazil.

Možné problémy sa navyiac nedajú predpovedať. Podľa Hábovej nezáleží ani na vyspelosti krajiny, do ktorej študent vycestuje, ani sa neviažu s žiadnym konkrétnym programom mobility. Podobné prípady sa už vyskytli v krajinách s horším administratívnym zázemím, rovnako ako aj v krajinách severnej Európy. «

Cítite sa menejcenní, pretože ste neboli na štipendijnom pobyte?

Naša fakulta je známa vysokým se-
zónnym výťahovalctvom do dľa-
lekých krajov. Známa dokonca na-
tolko, že nejaký ten Erasmus v živo-
topise sa už pomaly berie ako samo-
zrejmosť. Čo na to študenti, ktorým sa
miesto na škole v zahraničí zatiaľ neu-
šlo? „Nemyslím si, že človek je nejako
handicapovaný, pokiaľ sa mu nepo-
dари vycestovať,“ hovorí študentka so-
ciológie Lucie Paseková. Väčšina opý-
taných študentov zmýšľa podobne.

> text Ivana Králiková,
foto Tomáš Repka

**Richard Sladovník 20 rokov,
medzinárodné vzťahy, európske
štúdiá**

Menejcenný si určite nepripadáam. Na
Erazme sa toho človek zas až tak veľa
nenaucí, takže pokiaľ ide o zamestna-
nie, nevidím v tom nijakú nevýhodu.
Skôr si myslím, že to môže chýbať
v oblasti jazykových znalostí.

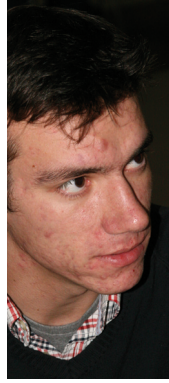
**Jan Butala, 22 rokov,
mediálne štúdiá a žurnalistika,
medzinárodné vzťahy**

To rozhodne nie. Je možné, že v zamest-
naní budú uprednostňovať ľudí so skú-

senosťami, ale ja určite plánujem vyra-
ziť niekam na magistr, takže tá otázka
ešte uzavretá nie je. Navyše, mám dosť
pracovných skúseností, ktoré môžem
napísať do životopisu a myslím, že skú-
senosti v obore sú lepšie než robiť cez
prázdny au-pair niekde v Anglicku.

**Vít Pospíchal, 19 rokov,
medzinárodné vzťahy, európske
štúdiá**

Vôbec nie, nevidím dôvod, prečo by
ma to malo znevýhodniť. Mám množ-
stvo iných aktivít, ktorými to dokážem
vykompenzovať, podieľam sa naprí-
klad na Pražskom modeli OSN. Podľa
mňa nie je nutné cestovať na zahra-
ničný pobyt, aj v Českej republike sa
dá nájsť veľa skúseností, ktoré môžu
v životopise zapôsobiť.

**Hana Krhovská, 20 rokov,
európske štúdiá, bezpečnostné
a strategické štúdiá**

Zatiaľ nie. V budúcnosti sa na
nejaký pobyt chystám, myslím, že
mi to pomôže ako v životopise, tak aj
v životných skúsenostiach. Ale keby to
náhodou nevyšlo, určite sa kvôli tomu
nezborí svet. Tie skúsenosti sa dajú
nazbierať aj tu, na nejakej stáži v štát-

nych inštitúciách alebo na krajských
úradoch. Pri zahraničných pobytoch
ide asi skôr o jazykové schopnosti, aj
keď veľa ľudí hovorí, že im to nepo-
mohlo dostať jazyk na akademickú
úroveň. Skôr sa naučili dorozumie-
vať a nehania sa rozprávať v cudzom
jazyku.

**Zuzana Schneiderová, 23 rokov,
sociológia, psychológia, genderové
štúdiá**

Trošičku áno. Všeobecne sa tvrdí, že
je to skúsenosť, ktorú by si mal každý
prežiť, pretože je dôležitá. Akoby ten
český kontext už nebol dosť. Ja sama
od seba až tak vycestovať nechcem,
ale možno to urobím, lebo veľa ľudí
z môjho okolia ma k tomu tak trochu
hecuje. Aj v zamestnaní sa to už začína
brať ako samozrejmosť, ako niečo, čo
by mal mať každý.

**Lucie Paseková, 22 rokov, sociológia,
mediálne štúdiá a žurnalistika**

Nevidím v tom nijakú nevýhodu alebo
stíghu. Vycestovať by som chcela, je to
určite dobrá skúsenosť, ale pokiaľ sa to
niekomu nepodari, nemyslím si, že tým
bude nejaký handicapovaný. Tak ako
všetky skúsenosti, aj zahraničný pobyt

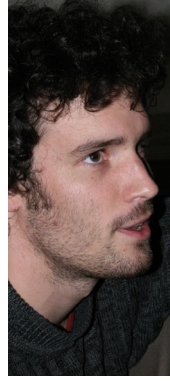
mi môže pomôcť pri hľadaní zamestna-
nia, no určite nie je jediným faktorom.
Vybrať si ma môžu aj vďaka iným kva-
litám.

**Petra Hačecká, 23 rokov,
medzinárodné vzťahy**

Som sice vo štvrtom ročníku na magis-
tri, ale dúfam, že niekam vycestujem.
Inak by som mohla byť mierne znevý-
hodnená, či už po jazykovej stránke,
kultúrnej a asociácie, a samozrejme
i profesne. Aj keď si nie som úplne istá
tým dopadom na profesnú kariéru,
skôr by som povedala, že je to o soci-
álnych skúsenostiach a asimilácii v da-
nom prostredí.

**Jan Dostálík, 26 rokov,
enviromentálne štúdiá**

Nie v mojom odbore a pri témach, kto-
rými sa zaoberám. Niekde na medziná-
rodných vzťahoch by to chýbať mohlo.
Aj veľa ľudí z nášho odboru cestuje do
zahraníčia a potom tie skúsenosti vyu-
žíva. Ale ja mám proste svoje územné
plánovanie a to mi tu zatiaľ stačí. Vonku
by som si mohol zlepšiť angličtinu, ale
momentálne mám toľko aktivít, že na
to nemám čas ani náladu. Je možné, že
o nejaké dva roky pôjdem.

**Ivana Kaisarová, 21 rokov,
politológia, bezpečnostné a stra-
tegické štúdiá, medzinárodné vzťahy**

Vôbec nie. Mohli by mi chýbať tie skú-
senosti a možnosť „ofukáť sa“, ale ja
zasa študijný pobyt v pláne mám. Mys-
lím, že v politológii sa to môže dosť
hodiť – celková schopnosť pohybovať
sa v cudzom prostredí a hovoriť cudzím
jazykom. Ale nie všetky moje dôvody
sú spojené so štúdiom a zamestnaním.
Chcela by som ísť do Nórska, lebo mám
rada hadzanú a tam majú najlepšiu ligu.

**Veronika Vičková, 22 rokov,
psychológia**

Nie, pretože sa tam tiež chystám.
A možnosti sú určite aj tu v republike,
človek nemusí vycestovať von, aby zis-
kal nejakú prax. Takáto skúsenosť
môže byť dokonca lepšia a v mnohých
zamestnaniach dôležitejšia ako nejaký
zahrančný pobyt. Ale keby mi to s ním
nevyšlo, určite by mi to bolo ľúto. <<

Omluva

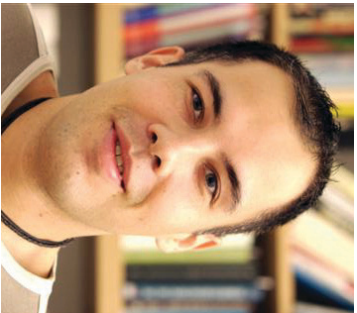
V minulém čísle jsme omylem proho-
dili fotku dvěma respondentům Vla-
dimíru Seifertovi a Matěji Makovnic-
kému. Tímto se jim omlouváme.

Akademický senát

**doc. Ph.D. Vít Hloušek,
Ph.D.**

Na naší fakultě začínal jako student, později prošel různými pozicemi až k současnému zaměstnání jako docent na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií. Odborně i pedagogicky se věnuje současně evropské politice, jak z úhlu pohledu jejích soudobých dějin, tak z úhlu pohledu výzkumu politických a strategických systémů. V akademickém senátu, jehož byl v předcházejícím období předsedou, spartuje významný prvek, který může spoluprací s jinými orgány fakulty výrazně přispět k jejímu hladekému a kvalitnímu provozu a proto se chce na jeho činnosti podílet.

**Ph.D. Roman Chytilík,
Ph.D.**

Působí na Katedře politologie a v Institutu pro srovnávací politologický výzkum. Mezi jeho odborné zájmy patří volby, strategie a rozhodování. Dvě funkční období už byl členem studentské komory senátu. Byl by rád, aby si v senátu vzpomněli na první roky fungování naší fakulty, kdy byl akademický senát pro vedení i partnerem, který dokáže nabídnout jasné formulované vizi dalšího rozvoje fakulty. „Obnova perspektivy, v níž je budoucnost fakulty pro senát stejně hodnotné téma jako její přítomnost, nám navíc může dopomoci k zodpovědnému výběru nového děkana, který nás čeká již příští rok,“ myslí si.

Mgr. Michal Pink, Ph.D.

Management, sociologii a politologii vystudoval na bakalářském stupni, v magisterském a doktorském studiu pokračoval politologií. Po celou dobu studia patřilo k jeho největším zálibám čtení map a zeměpis, proto se dnes věnuje především volební geografii. Studenti z Katedry politologie se s ním mohou setkat třeba v kurzech Systémy politických stran, Francouzská politika a politické strany nebo Úvod do volební geografie. Ze zdravotních důvodů nemohl do uzávěrky dodat svůj důvod kandidatury do senátu.

**Mgr. Hubert Smekal,
M.A., Ph.D.**

Vystudoval Právníckou fakultu na naší univerzitě a Master Program in European Studies na Univerzita di Bologna v Itálii. Doktorský titul získal na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií naší fakulty, kde nyní působí jako odborný asistent. Pracuje také na Mezinárodním politologickém ústavu a na European Inter-University Centre for Human Rights and Democratization pro Českou republiku. Již dříve se podílel na přípravě novelizace disciplinárního řádu a na tomto poli by rád přispěl k úsilí při rozvíjení akademických etických standardů i prostřednictvím práce v senátu.

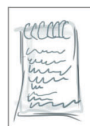
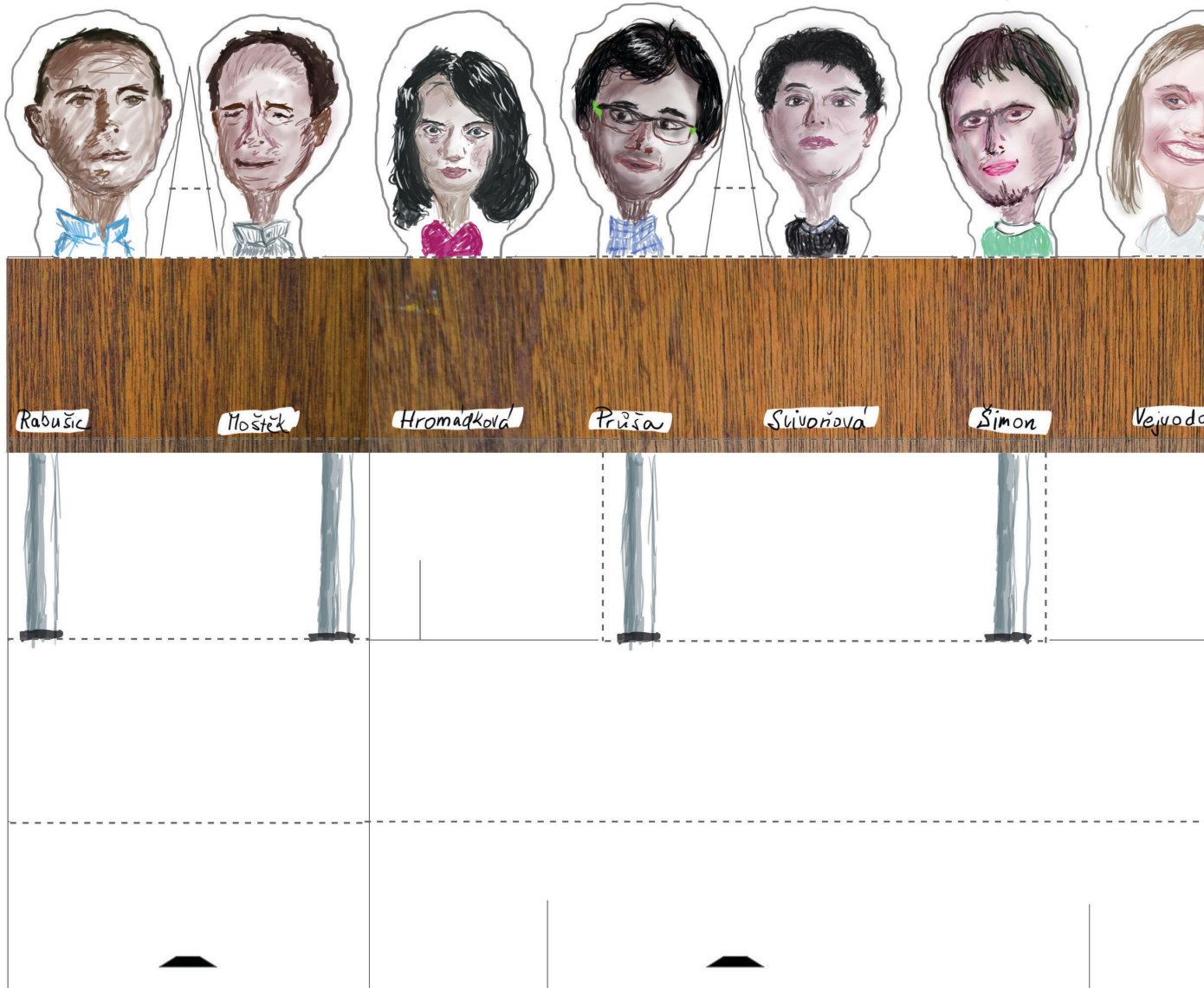
**Ph.D. Iva Šmídová,
Ph.D.**

Na naší univerzitě vystudovala anglický jazyk a literaturu spolu se sociologií, které se věnovala i v doktorském studiu. Byla v zakládající redakci Halasu, spoluzaložila Gender-centrum a stála u zrodu Dětského koutku. Se svými spolupracovníci založila v roce 2004 na naší fakultě obor Genderového studia, který do letošního podzimu vedla. Senátu může porozumět tomu, jak fakulta funguje, mít příležitost ovlivňovat dění a zviditelnit zájmy Katedry sociologie a oboru Genderových studií.

**Ph.D. Michal Vašečka,
Ph.D.**

Doktorát v oboru sociologie získal na naší fakultě, kde od roku 2002 pracuje jako odborný asistent. Do té doby se věnoval dalšímu studiu a pracoval v různých bratislavských institucích (např. Institut pre verejnú otázku). Věnuje se tématům spojeným s etnicitou, nacionalismem, sociální inkluzí, společenskou integrací a migrací v transnacionálním čase. V senátu chce přispět k tomu, aby procesy byrokratické nezavlečovaly akademické pracovníky, a aby zůstal prostor pro inovativní myšlení. Za důležité považuje kontrolování financování kateder, oborů a výzkumných týmů. Bude se snažit hlídat zájmy Katedry sociologie.

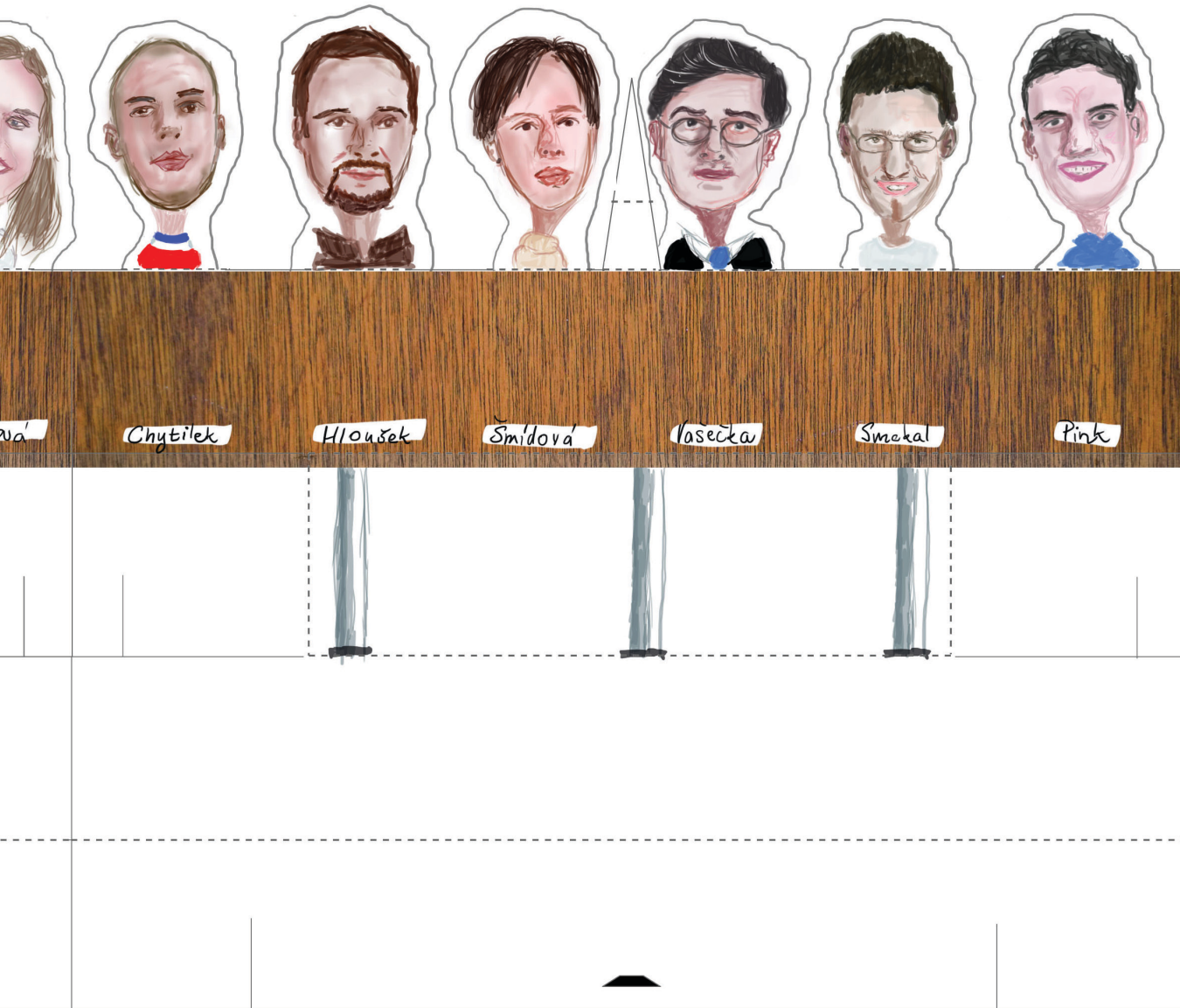
Postavte s akademicki

Halas tentokrát přináší všem
našeho Akademického senátu,
bolestně. U zasedacího stolu na
studentskou; u třetího stolu pa
níka. Doplnkové sešity, diáře a
dle vlastního uvážení.

Skládání je jednoduché a r
všechny plně čáry, přerušované
nou nůžek) dle návodného obrá
rých senátorů slouží k uchycen
otvory v naznačených místech.

Skládanka je do značné mír
takový weberovský ideální typ
ných stolků. To však přináší jed
Sestavte skládanku, libovolný
nám fotku vašeho senátu na e-r
danky otiskneme (barevně!) a

Závěrem bych rád poděkov
tvorby by tato vystřihovánka ne
› Jan Martinek

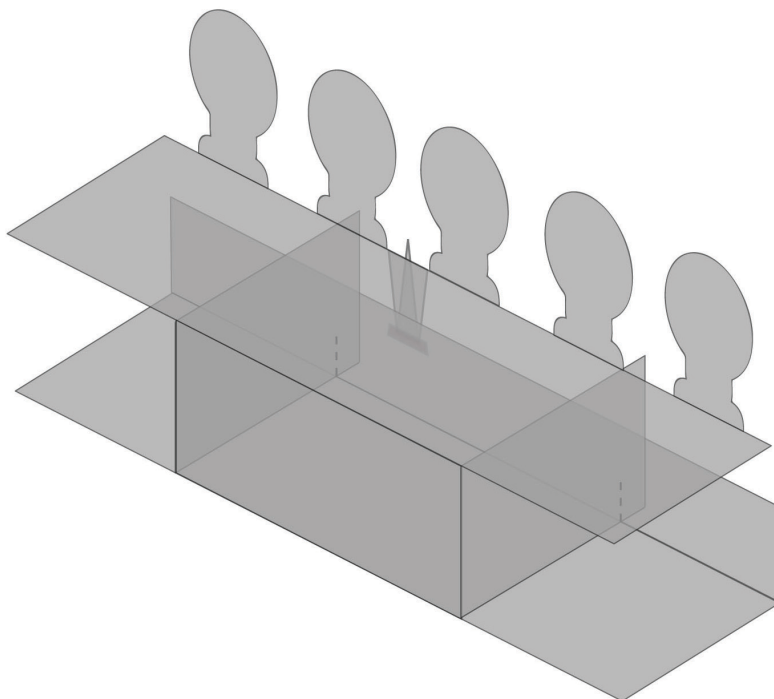
svůj ký senát

mladým technikům a přírodovědcům vystřihovátku
aby bylo zvykání si na jeho nové složení co nejméně
jdete jak komoru akademických pracovníků, tak komoru
ak též časté hosty zasedání senátu, pány děkana a tajem-
notebooky můžete mezi senátory i nesenátory rozdělit

není k němu třeba lepidlo: vystříhnete a prostříhnete
linky pak přehnete (po případném obtažení tupou hra-
žku napravo. Podivné trojúhelníky mezi hlavami někte-
í na zadní straně stolu, kde je třeba vystříhnout drobné

ry zjednodušená a některé rysy jsou zdůrazněné (je to
, kulatý jednací stůl tak zdegeneroval do tří samostat-
inečnou možnost tvůrčím duchům mezi členy Halasu.
m eticky nezávadným způsobem ji vylepšete a pošlete
mail halas@fss.muni.cz. Snímek nejlépe vylepšené sklá-
odměníme.

al Richardu Vyškovskému (viz Wikipedie), bez jehož
ejspíše nevznikla.

Martina Hromádková

Hladová touha po získávání, přijímání, zpracovávání, vytváření a předávání informací přivedla Martinu ke studiu žurnalistiky a sociologie. Na naší fakultě je díky podobně postiveným spokojená a cítí se tu jako ryba ve vodě. Ke kandidatuře ji dovedla touha „nesedět a něco dělat“ propojená s nutkáním mít osobní zodpovědnost vůči lidem kolem sebe a jejich potřebám. Chtěla by, aby senát v očích studentů nabyl lepšího světa a představoval instituci, která tu je skutečně pro jejich zájmy.

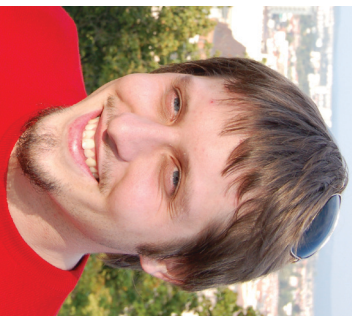
Bc. Alexandr Průša

O sobě říká, že je věčný student, idealista, optimista, milovník života. Na naší fakultě založil Průšovo umělecké-úchylné divadlo, je členem Discipinární komise. (Skoro)publicista, (řádo)by(d)ramatik, fotograf (bez fotáku, ale s jednou výstavou), korektor, hokejista-teoretik byl i Halasákem. A senátorem je už poněkoli káté. Tvrdí, že kandidoval zřejmě z nerozumu, vzhledem k tomu, kolik má aktivit a kolik času. Také proto, aby prosadil nějaké věci (za vše jmenuji záměnu stipendií).

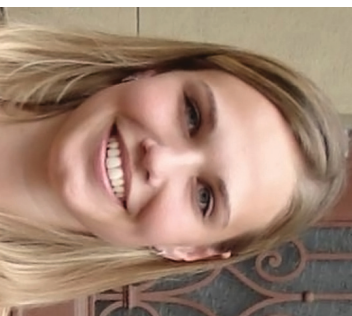
Klára Slivoňová

Studuje v Brně už nějaký ten páték (přibližně dvěstědesátý) sociální práci a sociální politiku a digitální média. První rok a půl trávila na legendárních Tvrdkách, což jí dodalo vliv žít a tvořit. Vyjadřuje se expresivně divadlem a divíve i na stránkách Halasu, tvořivé když svítí (na Průšovo umělecké-úchylné divadlo) nebo připravuje ples (s Přesávy). Na kandidátní do senátu se objevila díky chuti zkusit si politiku a především aktivně měnit podmínky a zájmem pro studentský život.

Bc. Jiří Šimon

Student, který nemá rád třenicu mezi jednotlivými katedrami na naší fakultě, se do společné volební koalice nechal zlákat Alexandrem Průšou. Jiří Šimon by chtěl splnit volební program koalice (mimo jiné kvalitní web senátu nebo změnit způsob voleb do senátu). Studuje magisterskou politologii a fandí sociologii, kterou vystudoval na bakalářském stupni, vášnivě sbírá plastové kačnický a je hrdým skorozaměstnancem České pošty.

Mgr. Petra Vejvodová

Je studentkou doktorského stupně politikologie a zároveň magisterského stupně mezinárodních vztahů. Vyučuje Základy politikologie pro nepolitology, Právcový extremismus a Úvod do bezpečnostních a strategických studií. V senátu by chtěla upravit stipendijní programy, aby více studenty motivovaly k akademické činnosti. Také je potřeba klást větší důraz na prohlubování jazykových znalostí a bude se snažit o větší interakci mezi senátem a studenty.

K čemu je nám akademický senát?

Fakultní senát. Pravděpodobně není člověka, který tento pojem ještě nezaslechl. Jaké ale vlastně má tato instituce pravomoci a proč se o funkce senátorů strní takový lílý boj?

Oficiální fakultní stanovky praví, že akademický senát je samosprávný zastupitelský orgán fakulty. Co přesně si pod tím ale představít? V senátu fakulty sociálních studií zasedá na jednáních celkem jedenáct členů, z toho je pět studentů a šest zástupců akademických pracovníků. Přestože si rada lidí myslí, že pravomoci tohoto orgánu jsou jen formální či poměrně omezené, zdaleka tomu tak není. Nepřísilší mu sice zákonodárná moc, jeho klíčová role tak spočívá zejména ve **schvalování předložených návrhů**.

Senát **rozhoduje o řadě důležitých vnitřních narizení fakulty** počínaje například dlouhodobým záměrem fakulty a konče třeba fakul-

ním rozpočtem. Senátoři mají slovo i v procesu určování podmínek přijímacího řízení na fakultu a poměrně významné **nomináční funkce**. Například senát jmenuje členy disciplinární komise či vědecké rady fakulty. A především se usnaší na návrhu na **jmenování děkana**, ale je také v jeho pravomoci navrhnout jeho **odvolání z funkce**.

V uplynulém volebním období předseda senátu a jeho dlouholetý člen Vít Hloušek se pak domnívá, že senát může hrát také důležitou roli jako **platforna pro vyjadřování specifických potřeb a zájmů pro studenty**. S ním souhlasí i další ze senátorů za studentskou komoru Alexandr Průša. „Můžeme se postavit na stranu studentů v jejich případných sporech s učiteli, můžeme vedení fakulty předkládat problémy, které je potřeba řešit. Má to své meze, ale lze to,“ řekl senátor. A co konkrétně například senát v uplynulém období

řešil? „V minulých asi dvou letech se například zabýval **novelizací disciplinárního řádu**, zejména zpřesněním vymezení prohrěšků proti němu a také racionální úpravou průběhu disciplinárního řízení a to ve spolupráci s jinými orgány fakulty. Koneckonců, v řadě oblastí byl náš disciplinární řád jakýmsi vzorem pro v současné době dohrající novelizace disciplinárních řádů na všech fakultách Masarykovy univerzity, které mají napomoci větší jednotnosti postupu v univerzitním měřítku,“ řekl Hloušek. Podle Alexandra Průši se senát zejména zasadil o to, aby se do disciplinárního řádu nedostal úplný zákaz konzumace alkoholu na fakultě a stejně tak zákaz vstupu na fakultu pod vlivem alkoholu a nadvykových látek. „Mělo to být zakázáno v Disciplinárním řádu, tedy by se teoreticky před disciplinárníkou měl oцитnout každý, kdo by na fakultu přišel

z hospody po jednom pivu či vínku. A to už se týká dost velkého počtu studentů,“ dodal senátor. A jaké úkoly má před sebou nově zvolený fakultní senát? „Kromě standardní agendy, která se v podstatě v pravidelných intervalech opakuje, nás čeká i jedna velmi významná a důležitá volba. Na jaře 2011 bude akademický senát volit děkana fakulty, protože stávající volební období profesora Rabuše končí k 31. srpnu 2011,“ připomněl Hloušek.

› *Hana Trčková*

Studentská komora
Komora akademických pracovníků

Moderní versus klasická psychologie

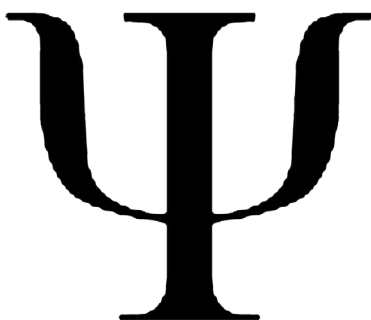
Studenti, kteří chtějí studovat na Masarykově univerzitě psychologii, se musejí rozhodnout, zda jít na Fakultu filozofickou nebo Fakultu sociálních studií. Obě nabízejí studentům odlišné podmínky studia.

› *Tomáš Repka*

První rozdíl čeká uchazeče o studium psychologie již u přijímacích zkoušek. Zatímco na FSS musí zájemci absolvovat scio testy, které obsahují testy Obecných studijních předpokladů a Základů společenských věd, na FF je přijímacím kritériem úspěšné zvládnutí Testu studijních předpokladů a oborových testů. To může být pro někoho hlavním rozhodujícím faktorem, jelikož daný typ zkoušky nemusí vyhovovat všem.

Studenti musí také vzít v potaz délku studia. Zatímco na naší fakultě je studium rozděleno na tříleté bakalářské a další dva roky na magisterském stupni, na Filozofické fakultě studenti dostanou po pěti letech přímo magisterský titul. Rozdílů je mezi fakultami mnohem více a přehledně je shrnuje tabulka (viz níže), kterou vypracovala jedna ze studentek psychologie Kateřina Kramlová a je dostupná na webových stránkách www.psychologienafss.wz.cz. Na této stránce mohou zájemci o studium psychologie v Brně najít spoustu dalších užitečných informací a tipů, které jim při volbě fakulty pomůžou.

Psychologii na Fakultě sociálních studií si zvolila například Kateřina Hložánková. „Brala jsem si ji původně jako druhý obor k žurnalistice, která pro mě byla prioritou. Postupem času se však psycholo-

gie dostala na první místo, protože mě její studium velmi zaujalo. Máme zde spoustu přínosných a zajímavých povinných áčkových předmětů a neméně výborná „běčka“, kde se člověk spoustu dozví, vyzkouší si nové věci a prodiskutuje vše s vyučujícími a spolužáky na seminářích nebo na přednášce,“ popisuje to, jak se jí na fakultě sídlící na Joštově ulici studuje. A dodává, že kdyby se měla rozhodovat znovu, vybrala by si stejně. „Tahle fakulta je skvělá, ať už její prostory, Krmítko, i co se personální stránky týče. Obzvlášť na Katedře psychologie je vám vždy téměř každý k dispozici. Po odtržení od Filozofické fakulty spousta skvělých učitelů přešla právě sem (Plaňava, Smékal) a stále tady zůstávají, což také jistým způsobem dokazuje, že FSS není jen nějakou „náhražkou“ za FF, což si možná někteří studenti myslí,“ doplňuje Hložánková.

Pavλίna Hlavatá naopak psychologii studuje na sesterské fakultě na ulici Arna

Nováka. Ačkoliv se hlásila i na FSS, zázemí Filozofické fakulty si nakonec vybrala i z důvodu, že se na ni dostaly její spolužačky. „Navíc jsem také spíše orientovaná na biologii a do budoucna uvažuji třeba o klinické psychologii a v tomto ohledu se mi zdála psychologie na FF lepší. Při dnech otevřených dveří mi na Filozofické fakultě podali více konkrétnějších informací o studiu,“ přiznává studentka. Ani ona by na své volbě nic nezměnila. „Zatím jsem totiž na škole vcelku spokojená. Ze začátku mi to sice přišlo příliš jednoduché, zdálo se mi, že skoro nic neděláme, ale ve druhém semestru to začalo být zajímavější a teď postupně zjišťuji, že to celé nějak dohromady funguje a něco mi to dává. Máme zde příjemné prostředí, učitelé nám vycházejí vstříc a spolužáci jsou úplně nejlepší,“ pochvaluje si také Hlavatá.

A jak obě studentky vnímají rozšířený názor, že psycholog z FSS není tak úplně „plnohodnotným“ psychologem? „Z této domněnky mám do budoucna trochu obavy, ale přijde mi, jako bychom srovnávali například ekonomické fakulty. Je někdo „méně“ a jiný „více“ ekonom? Stejně je to s psychologií. Celá fakulta je nová a FF jí jaksí stále nedokáže odpustit, že se odtrhla a některé obory jsou zde duplikované,“ myslí si Hložánková. Pavλίna Hlavatá z Fakulty filozofické se domnívá, že na této fakultě získají studenti lepší teoretický základ. „Nakonec je to ale stejně především o tom, jak se kdo ke studiu postaví a co si ze školy odnese,“ uzavírá studentka. «

Srovnání fakult (zdroj: www.psychologienafss.wz.cz)

	Fakulta sociálních studií » Psychologie	Filozofická fakulta » Psychologie
Přijímací zkoušky	Scio OSP a ZSV	TSP MU a oborové testy z psychologie a biologie
Délka studia	3 + 2 roky (nutno dělat přijímačky na navazující Mgr. studium)	5 let
Titul	po 3 letech Bc., po 5 Mgr.	po 5 letech Mgr.
Po 3 letech se skládají	bakalářské zkoušky ze 4 předmětů, píše se Bc. práce, získán titul Bc.	souborná zkouška ze 7 předmětů, ročníková práce k s. z., nezískán titul Bc.
Forma zkoušek	většinou písemná	většinou ústní
Požadavky fakult	jeden předmět v anglickém jazyce (jakýkoli)	absolvování Filozofie pro posluchače nefilozofických oborů
Další srovnání	mladá rozvíjející se fakulta, moderní budova a vybavení	fakulta s dlouhou tradicí, stará budova

Zvolte si svého senátora. Zn. Výběr široký.

Plakátů mají plné nástěnky. Slibů plná ústa. Kandidáti do akademického senátu rozpoutali bitvu o voličské hlasy dříve nevídanou. Také jich kandiduje nevídaný počet – devatenáct na pět senátních křesel. Tohle si uvědomíte, když kráčíte jednoho říjnového rána do školy.

› *Kateřina Burianová*

„Volte mě do senátu. Dejte mi svůj hlas! Slečno, vám to dneska ale sluší,“ vlísávají se senátuchtiví kandidáti a potenciálním voličům nabízejí letáky se svými obličejí a dalšími informacemi.

Uvnitř fakulty. Minout nástěnku bez kandidátského plakátu se ukazuje jako nemožné. Nástěnka v atriu určená speciálně pro tyto účely nabízí pokoukání a počtení všem, kteří by se chtěli o jednotlivých kandidátech dozvědět něco více. Plakát Honzíkova cesta ukazuje, jak Jan Tvrdoň ke kandidatuře přišel. Členové koalice PANDA, Kšiňan a Horák, zřejmě chtěný dojem úplné nahoty zkazili. Špatně oříznutá fotka nedělá už tak dobrou reklamu. Upřímní Šmoulové se z plakátů na všechny kolem kření. Pavel Šíma se na svém obrázku snaží působit seriózním dojmem.

Později přichází i na politické fauly. Nástěnku nabourávají Šmoulové – především protikampaň jako ve skutečných volbách. Na nástěnku pověsí plakáty Jörga Heidera, které jsou svým vzhledem a kompozicí fotek nápadně podobné těm Šímy a PANDY.

Šmoula, kam se podíváš

Očividně neaktivnější jsou v kampani Upřímní Šmoulové. Jako první zahajují přímou kontaktní kampaň. Rozdávají sty-

lově modré jednohubky a upřímné úsměvy po představení divadla P.U.D. Dozvídáme se, že kvůli tomu byli jiným kandidátem Janem Perlou nařčení z využívání kultury. Následně se kuloáry nese, že Perla byl zase nařčen z využívání Spolku přátel ptáka Ludvíka. Inu, každý se snaží, jak umí.

„Mně to přijde jako střet zájmů,“ světuje se mi vážný chlapec, který prý není studentem naší fakulty. „Nebyl tohle nápad politického marketéra pana Šimona?“ ptá se mě druhý. Těžko říct, kdo ze Šmoulů tento tah vymyslel. Ovšem jídlo má prý úspěch vždycky, nadšeně mi povídá slečna u stolku s jednohubkami. Šmoulové se snaží na všech frontách, a tak když si chci sednout na schody v atriu, dosednu přímo na malý letáček – obrázek šmouly. Chudák.

Facebook to jistí

Důležitým prvkem kampaně jsou i profily všech kandidátů na masově oblíbeném Facebooku. Najdete na nich jednotlivé volební programy, fotky kandidátů, můžete jim napsat. Je to jednoduché, ani ve škole prohlížet plakáty nemusíte. Někteří lidé však stále nevědí, že něco jako volby probíhá. „Cože, jaká kampaň? Nic jsem neviděl, o ničem nevím,“ krouť hlavou spolužák Tomáš. Spolužačka Kristina si ale profily kandidátů na Facebooku pochvaluje:

„Jinak bych si je ani nepřečetla, takhle je to pohodlné.“

Kontaktní kampaň je vítaným zpestřením předvolebního dění. Někomu přece jen písnička a obrázky na internetu nestačí. Mezi lid se vydají trio Hromádková, Perla, Fronček i solitér Ivo Mlaskač. Šmoulové ji už mají za sebou, odvážili se přece jen dříve. Další akcí už při probíhajících volbách je přímá diskuze Šmoulů s výše zmíněným spolkem žurnalistů Hromádková, Perla, Fronček. Tato akce ovšem nemá velký divácký úspěch. V intimním prostředí čajovny skupiny živě diskutují před plus minus pěti diváky. Na konci vydrží jen tři včetně autorky tohoto článku.

Po volbách je atmosféra ve škole všední, jako když se nic nestalo. Je pátek, fakulta je ztichlá. Nikdo nikde neslaví, nikdo negratuluje. Vítěz Šmoula Průša je podle svých slov zároveň nadšen i zklamán. Úspěch Šmoulů je ale očividný, tři ze čtyř míst v senátu získali. V onen pátek na fakultě ale nikdo z několika náhodných dotázaných není schopen výsledek voleb okomentovat. Nikdo z nich totiž nevolil. «

Výsledky voleb (zdroj: Informační systém Masarykovy univerzity)

Studentská komora

1. Bc. Alexandr Průša – 331
2. Mgr. Petra Vejvodová – 272
3. Martina Hromádková – 206
4. Klára Slivoňová – 199
5. Bc. Jiří Šimon – 195

Nezvolení

6. Jan Martinek – 193
 7. Jan Perla – 192
 8. Petr Doležal – 188
 9. Pavel Šíma – 181
 10. Jan Tvrdoň – 176
 11. Peter Fronček – 162
 12. Albert Kšiňan – 145
 13. Bc. Michaela Studená – 137
 14. Simona Schmidtová – 130
 15. Martin Habčák – 101
 16. Petr Šmerkl – 82
 17. Ivo Mlaskač – 53
- zdržel/a se hlasování – 44
18. Daniel Zach – 43
 19. Štěpán Mairovský – 33

Komora akademických pracovníků

1. Doc. PhDr. Vít Hloušek, Ph.D. – 34
2. PhDr. Michal Vašečka, Ph.D. – 32
3. PhDr. Iva Šmídová, Ph.D. – 31
4. PhDr. Roman Chytilík, Ph.D. – 29
5. Mgr. Hubert Smekal, M.A., Ph.D. – 28
6. Mgr. Michal Pink, Ph.D. – 26

7. PhDr. Josef Smolík, Ph.D. – 25
8. Mgr. Lenka Lacinová, Ph.D. – 23
9. PhDr. Martin Vaculík, Ph.D. – 23
10. Doc. PhDr. Ing. Ondřej Císař, Ph.D. – 17

» *Tváře a jednohubky Plakáty měl každý, modré jednohubky jen Šmoulové (foto: Hripsime Zohrabyan)*

Analýza: Podle čeho lidé volili?

Redaktoři Halasu se zeptali osmnácti studentů, kteří volili do akademického senátu, podle čeho se rozhodovali. Dopadlo to asi jako v každých volbách. Záleželo na známostech, programech i pěkné tváři.

» Pavel Šíma

Náš vzorek je tvořen osmnácti studenty z různých oborů, kteří se zúčastnili voleb. Dohromady rozdali 44 hlasů, což činí průměr 2,4 hlasu na osobu. Jen dva lidé z dotázaných využili všech svých pěti hlasů. Dva se naopak zdrželi hlasování.

Faktor obor

Téměř polovina všech hlasů ze vzorku připadla kandidátům ze stejných oborů jako volič. „Jsou to psychologové jako já, tak musíme držet spolu,“ řekla například studentka psychologie Eva Klimendová, která odevzdala jen dva hlasy pro Petra Doležela a Alberta Kšiňana, oba studenty psychologie. Z celkového počtu 44 hlasů putovalo 20 kandidátům s alespoň jedním stejným oborem, jaký měl volič.

Faktor program

Někdo programy poctivě čte a někdo se na ně ani nepodívá. Sedm z osmnácti dotázaných ve své odpovědi zmínilo volební programy. „U všech volebních kandidátů jsem se dívala na prezentace v ISu. Pokud je neměli, rovnou jsem je odepsala. Ze zbytku jsem potom vybírala, ale byla to těžká volba,“ popsala svou metodu výběru Anna Krchaňová. Jiní naopak jasně řekli, že programy vůbec ani neviděli. „Volila jsem Alberta Kšiňana a Jana Tvrdoně a to hlavně proto, že mi přišli sympatičtí. V podstatě

jsem moc nekoukala na ty programy. Spíš jsem je volila proto, že jsem je tak trochu znala od vidění a jednoho osobně, a protože mi ty programy nepřišly ani tak moc rozdílné,“ prozradila svá kritéria Zdeňka Prokopová.

Faktor známost

Podobně jako u Zdeňky ovlivnila osobní známost rozhodování dalších dvanáct lidí ze vzorku. To je více než dvě třetiny dotázaných. Respondenti uváděli, že volili své kamarády, spolužáky, lidi, co znají z přednášek, ze střední školy a podobně. Kupříkladu Vít Strádal volil čtyři lidi, které znal. „Jsou to kamarádi, ostatní kandidáty jsem neznal. Kampaň jsem nesledoval žádnou, ani tu jejich,“ uvedl.

Faktor koalice

Ve volebním klání se vyskytly celkem čtyři koalice. Jedna čtyřčlenná, jedna tříčlenná a dvě dvoučlenné. Data ze vzorku ale ukazují, že tento faktor zřejmě velký vliv neměl. Jen čtyři studenti volili celé koalice. Tři voliči hlasovali pro celé trio Perla-Hromádková-Fronček a jeden potom pro to stejné trio plus ještě duo PANDA (Doležal-Kšiňan). Překvapivě nikdo z dotázaných nevolil celou koalici Šmoulové do senátu, která byla nakonec ve volbách neúspěšnější.

Další faktory

Volební rozhodování je samozřejmě daleko složitější a k postižení všech jeho prvků bychom potřebovali provést rozsáhlý výzkum. Místo toho ale nakonec aspoň namátkou uvedeme další faktory, které se v odpovědích studentů objevily. Jednomu

Co rozhodovalo

Stejný obor:	20/44 hlasů
Koalice:	4/18 voličů
Osobní známost:	13/18 voličů
Volební program:	7/18 voličů

z kandidátů se očividně vyplatilo, že je „drzí“ – jedna volička tuto vlastnost ocenila hlasem. Jinému pomohla ukecanost aneb „angažovanost v diskusních fórech“. A jako v každých volbách lidé dají i na pěknou tvář. „Já jsem volil dva kandidáty. Prvním byl Pavel Šíma, protože ho již nějakou dobu znám a vím, že disponuje slušnými organizačními schopnostmi. Druhým kandidátem byla Martina Hromádková, čistě proto, aby byla moje volba genderově vyrovnaná a jelikož mi podle fotky v ISu přišla nejsympatičtější,“ řekl volič Petr Miroš. U některých voličů ale nedokázali kandidáti zabodovat vůbec ničím. „Na volby jsem si vyhranila hodinu svého času, abych si mohla dostatečně nastudovat všechny kandidáty. Díky internetu jsem posoudila jejich program a žádného z nich si nevybrala. Vždy tam bylo něco, co mi vadilo, takže bych jen volila menší zlo,“ řekla Radana Kolčavová, která se zdržela hlasování. «

Spolu s demokracií slaví dvacetileté výročí i svoboda projevu a uměleckého vyjádření. Už se nemusíme nikomu zpovídat z toho, o čem píšeme do novin a jakou hudbu pouštíme v rádiu. Mediální obsah už nereguluje vládnoucí strana, ale neviditelná ruka trhu. Říkat si tedy můžeme, co chceme, ale slovo dostaneme pouze v případě, že jím oslovíme dostatečně velký počet lidí. Tištěná média jsou na tom o něco lépe a svůj časopis nemají pouze mediální magnáti, ale i občanská sdružení nebo třeba studenti naší fakulty. Rozhlasovou stanicí si ale v našich končinách naladíme pouze komerční nebo veřejnoprávní.

S neziskovými rádii příliš nepočítá ani náš legislativní systém a nešťastník, který se do podobného projektu pustí, musí ode-

vzdávat nemalé peněžní částky autor-
ským svazům. Odepřeny jsou mu navíc pří-
spěvky z koncesionářských poplatků a další
výhody. Tedy všechno to, co jinde ve světě
nekomerční rádia běžně užívají.

Alespoň na internetové síti ideu komu-
nitního rádia naplňuje Rádio R, které
vysílá pro studenty Masarykovy univerzity.
I s jeho pomocí možná v dohledné době
budou mít své rozhlasové vysílání také
brněňští Romové. Snad je to začátek roz-
hlasového převratu, na jehož konci získají
své místo v éteru i komunitní rádia. Inu,
jednu velkou revoluci máme za sebou, ale
spousta malých nás teprve čeká.

› Tereza Cajthamlová

foto: archív Halasu

Recenze: Scénický tanec na chmýří čepele

Tanečné predstavenie „Floss on the edge“ bolo zaujímavým kultúrnym zážitkom. Určité očakávania sa splnili, iné nie. Choreografky a zároveň tanečnice boli len dve: Eva Navrátilová zo súboru Filigrán a Natřikrát a Dagmar Jirřickov z Oorphane a Union Runners. Predviedli publiku polhodinov vystup.

› Natřlia Saganová

Po divadelnej stránke mžeme vyzdvihnt prejav tanečníc. Počas celého predstavenia si zachovávali hereck výraz a výstup naozaj prežívli. Tanec ako tak bol vsak chválami chaotick. Prvky baletu v ňom vyznievali veľmi dobre. Celkov dojem, bohužiaľ, kazila spleť pohybov, ktoré sa nedj zaradiť do konkrtnho tanečného štýlu. Súbor Filigrán, je známy velmi originálním prejavom a choreografimi. Mix hudby psobil naozaj emotívne. Divák mohol vidieť a precitť súhru medzi tanečnícmi a melódiou. Avsak predstavenie pre laického diváka bolo, myslím, nezrozumiteln. Scnicky tanec nie je jednoduch na pochopenie a toto predstavenie to dokazuje.

Názov „Floss on the edge“ teda „Chmři čepele“ sám o sebe veľa neprezrádza. Choreografia mi ale nepovedala o nič viac. Určite náznaky myšlienky tu boli, ale skôr, ako by som pochopila predstavenie, výstup skončil. Čierno-biele kostýmy navodzovli dojem, že pôjde o boj dobra a zla, dobrej a zlej stránky osobnosti, ale tanec tento názor úplne vyvrátil. Viac som význam kostýmov nepochopila, zrejme v tom ani netreba hľadať skryt zmysel. Myšlienka prechodu cez divákov jednej z tanečníc bola npadit, ale celkovo nezapadala do choreografie. Kladiem si otázku, prečo tadiaľ vlastne išla? Bolo to pre lepšiu interakciu s divákmi? Možno.

časť na predstaven bola dost veľk. Je vidieť, že naši študenti majú záujem o kultúru, no na druhej strane, nie vždy ich zaujme. Počas predstavenia niekoľko z nich odišlo. Záverečný potlesk bol aj napriek tomu mohutn. «

foto: Natřlia Saganová

Jak se žije v kavárně

foto: Toms Repka

Jsou mezi nmi tac, je si svůj den nedokzou predstavit bez šálku kávy či dvou. Svůj voln čas trv v kavárně, protože jinak by na pednsce urit usnuli. Pesn pro n je určena fotosoutě „Život kavrnka“, kterou prve pord Krmítko.

› Dominika Dufková

Vechno, co účastník potrebuje, je foťák a zajmav restaurační zařízení. Fotografie, které studentsk klub pijim do 22. listopadu, by měly znzorņovat zážitky a dojmy z kaváren, ale také z cukráren, hospůdek a podobných prostor. Hlasování na webu

Krmítko startuje dva dny po uzávěrce sou-
tě a potrvá do 6. prosince.

Na svých stránkách slibují Krmtkovci fantastick ceny výherci, kterého si hlasováním zvol nvstvnci portálu, a vtězi, jehož fotografie se zalib odborn porotě. V neposlední řadě bude autorům nejlepších obrázků odměnou moņnost pochlubit se svým úspěchem veřejn – jejich fotky se v Krmítku vystaví.

Dal informace o soutězi najdete na www.krmitko.cz. «

Krmítko mění výzdobu každé dva týdny

Studentský klub Krmítko je jednoznačně spojen s akademickým prostředím. Obsluha i zákazníci se rekrutují převážně z ad studentů. A právě studentům klub už několik let nabízí možnost zviditelnit se. Díky Krmítku mohou svým spolužákům ukázat, že umí fotit či kreslit. A Krmítko se zase může pochlubit originální výzdobou, která se pravidelně mění. Momentálně se výstavy střídají každých čtrnáct dní.

› Dominika Dufková

Vystavit své práce může kromě studenta Masarykovy univerzity i absolvent nebo vyučující, ale i další jedinci a subjekty. O výběru rozhoduje kvalita a připravované téma. Větší výstavy mívají svoji vernisáž, případně se k nim uspořádá tematická beseda.

Výstavy na naší fakultě se tak netýkají jen jejich studentů. „Pravdou ale je, že se ozývá mnoho studentů i absolventů fakulty nebo studentských spolků, kterých je tu hodně,“ zhodnotila Petra Klobasová, která má na starosti vnější podobu Krmítka. Podle Petry je to logické, protože právě zdejší studenti do Krmítka chodí nejčastěji.

Inspiraci jsou sociální témata i kavářský život

V současné době pořádá Krmítko krátkou sérii výstav se sociální tematikou. S říjnem skončila expozice fotografií od autora s mentálním a tělesným postižením. Nahradily je fotografie na téma „Mentální anorexie, bulimie – dvě hluboké propasti“.

Následovat bude putovní výstava foto-

foto: Tomáš Repka

grafii s názvem „Strom roku“, kterou si klub vypůjčil od Nadace Partnerství. Celý minulý semestr provázal cyklus cestovatelských výstav. „Návštěvníci Krmítka se mohli z fotografií i besed dozvědět informace například o Indonésii, Nepálu či Kongu. Letos jsme si dali za cíl, aby nebyly výstavy jednotvárné, proto není společná linie tolik patrná,“ vysvětlila Klobasová.

Nedávno vyhlášenou fotosoutěž „Život kavárníka“ označila Klobasová jako pokus, zda jsou návštěvníci kavárny schopni společně připravit materiál k vystavení. Fotografové mohou své příspěvky zasílat do 22. listopadu. Do 6. prosince pak bude probíhat hlasování o vítězi. „Nejzdařilejší díla necháme na vlastní náklady natisknout a vystavíme je,“ řekla o soutěži, která je podle jejích slov první svého druhu.

I mezi zaměstnanci Krmítka se objevují nápady, které by možná v budoucnu mohly vystřídat fotografie a malby. „Ve volném čase se věnuji batikování a malování na tex-

til, dokážu si tedy dobře představit, že by taková výstava byla zajímavou změnou,“ svěřila se Klobasová. Krmítko na Filozofické fakultě jí před časem umožnilo uspořádat batikovací kurz, který měl velmi pozitivní ohlasy.

Od sedmého do desátého prosince chystá studentská kavárna zajímavou akci, která se netýká výstav. Jedná se o tradiční předvánoční Krmojarmark. Studenti připraví rukodělné výrobky – batikované, pletené a háčkované – nebo třeba bižuterii a prodávají je v atriu svým spolužákům. Mimoto plánuje klub sérii workshopů s názvem „Vytvoř vánoční dárek pro své blízké.“

Tři otázky pro... Kláru Slivoňovou, organizátorku plesu

Ples Fakulty sociálních studií je skoro stejně starý jako ona sama. A odjakživa byl maškarní. Jednou do roka si studenti připraví masky na zadané téma a vyrazí za zábavou. Letošním tématem je „revoluce“. Ples však není oficiální. Organizují jej totiž sami studenti pod vedením fakultního spolku Přesahy. Tři otázky zodpověděla členka asi patnáctičlenného organizačního týmu Klára Slivoňová.

› Pavel Šíma

Letošní ročník je už osmý. Všechny byly maškarní. Jaká maska byla až dosud nejlepší?

To je hodně těžká otázka. Já mám za sebou jen čtyři plesy z těch osmi. Podle toho, co jsem slyšela, byl nejlepší kostým k „hlubokému vesmíru devět“. Dokonce tam byl snad i Zaphod Beeblebrox – dvouhlavá postava ze Stopařova průvodce po galaxii. Byl to jeden člověk a měl dvě hlavy. Ale to vím jenom z doslechu.

Kdo rozhoduje o tématu plesu a proč je to letos zrovna revoluce?

Kdo přijde s nápady, přijde, a pak se to skupinově odsouhlasí. Tak máme 17. listopadu. Ještě je to tím, že na fakultě je spousta oborů, které revoluci nějakým způsobem podporují – ať už se jedná o digitálky nebo gender nebo enviro. Je pravda, že původně jsme to

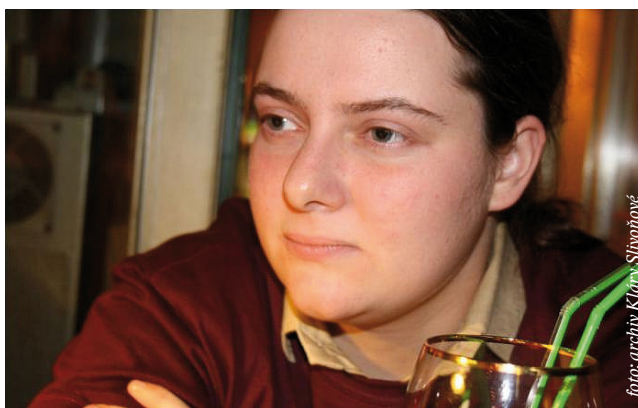

foto: archiv Kláry Slivoňové

chtěli koncipovat trochu jinak – zaměřit to na hippies, na šedesátá léta. Pak jsme to téma rozšířili. Vždycky se snažíme udělat širší téma, aby se lidem snadněji vybíral kostým. Loni jsem přemýšleli o ociologickém slovníku. Já už mám masek vymyšlených několik pro případ, že by nějaké prosácky ven.

Nězdá se ti, že slovo „ples“ v názvu je jen eufemismus pro alkoholický dýchánek?

Já si nemyslím, že ten ples se až tak liší od těch „opravdu společenských“. U nás je ale výhoda. Tím, že lidi přijdou v maskách, se můžou zpít pod svůj vlastní obraz a nikdo je zpětně nepozná.

Neuvěřitelně vyrovnané. Takové byly poslední volby do Akademického senátu. Po jejich skončení jsem si vzal do ruky kalkulačku a z výsledků vyparoval několik zajímavých čísel. Devatenáct kandidátů se zredukovalo na pět senátorů. První pětice ale neuspěla nijak drtivě. Posbírala jen 39 % hlasů. Odpad tedy činí málokdy vídaných 61 %.

Další šokující číslo je, že kandidáti od čtvrtého do devátého místa se vlezli do rozmezí osmnácti hlasů. Prvnímu nepostupujícímu chyběly dva hlasy, tomu hned za ním tři. Třetí v pořadí získal 6,5 %, devátý 5,8 %. Minimální rozdíl.

Samozřejmě volby měly své vítěze. Stal se jím s velkým náskokem první Alexandr Průša a celá jeho koalice, která obsadila tři z pěti křesel plus sesli náhradníka. Neřekl bych ale, že měly volby nějaké poražené. Všichni kandidáti (včetně autora článku) měli nemalou radost, že svými předvolebními aktivitami dokázali zvednout volební účast až na 25 %. Takové číslo nepamatují ani pamětníci.

Zápolili jsme v přátelském duchu. Když se v mrazivém ránu před fakultou sešlo pět kandidátů při rozdávání předvolebních letáčků, šprýmovali jsme spolu a měli svorně legraci z toho, jak papírky s našimi jmény některým nebožákům cpeme do rukou třeba už popáté. Jedinou negativní kampaň předvedli Šmoulové, když na oficiální nástěnku vedle plakátů koalice PANDA a mých nalepili podobně stylizované pod-

benky krajně pravicového rakouského politika Jörga Haidera.

Letos mi to až do senátu nevyšlo. Díky analýze Halasu ale už vím, jak na to. Ukázalo se, že daleko více lidí dá na osobní známost (13/18) než na volební program (7/18). Takže příště nikam na zahraniční stáž, hezky se bratříčkovat s FSSáky v hospodě a senátorský post bude v kapse.

Stále mě ještě někdy překvapí, co všechno se dá sociálními vědami zkusmat a dokonce za to dostávat tituly. Doktorand sociologie Petr Sič už dlouhodobě zkoumá stereotypy v oblékání FSSáků. Na stránkách www.stereotypy.cz si můžete sami vyzkoušet, jestli dokážete odlišit mladého politologa od novináře. Dostanete dvě sady obrázků – čtrnáct děvčic a čtrnáct chalanů. Vaším úkolem je určit sedm, kteří vůbec nepatří na FSS, a zbývajících sedm rozřídít podle kateder.

Zcela mi uniká smysl takového výzkumu. Pochybná mi přijde i jeho metodologie. I kdyby něco takového jako vliv katedry na oblékání studentů existovalo, nemůžeme to testovat skrze jeden vybraný subjekt. Kdo totiž určí, který student bude reprezentovat třeba psychologii. Pokud učiníme náhodný výběr, vystavujeme se riziku, že nafotíme zrovna jednoho ze sta studentů, který se obléká odlišně než zbytek katedry. Pokud výzkumník vybere na focení studenta, který mu bude připadat jako typický představitel té či oné katedry, promítne se zase

foto: archiv Halasu

do výzkumu hned od začátku bias samotného výzkumníka.

V testu jsem uhodl příslušnost asi jen 28,6 % slečen a 14,3 % mladých mužů. Kdybych to natipoval náhodně, měl bych přitom mít (při hodně opakování) podle zákonů pravděpodobnosti úspěšnost 28,6 %.

Pozitivní číslo na závěr. FSS vysílá procentuálně nejvyšší počet studentů z celé Masarykovy univerzity na zkušenou do zahraničí. Co to znamená? Patří nám svět. <<

> Pavel Šíma,
sima.pavel2@gmail.com

Změna volebního řádu se vyplatila

Ne, nehodlám komentovat samotné výsledky říjnových voleb do fakultního senátu. Spíš jejich samotný průběh. Když jsem na začátku října zaregistroval první programy, kampaně a především naprostou novinku na FSS – společné kandidátky – měl jsem radost a vzpomněl si na dobu před třemi lety.

Tehdy jsme spolu s dalšími kolegy v senátu připravovali nový volební a jednací řád senátu, kterým jsme chtěli především vyřešit špatně fungující senátní volební systém.

O co nám šlo? Systém, který byl nastolen v roce 1998 při samotném vzniku Fakulty sociálních studií a jejího senátu, se během pár let ukázal jako nevhodný. Systém neměl pro senát stanovené jednotné funkční období, v každých volbách vznikl mandát na plné tříleté období, jež navíc bylo (především pro studenty) relativně dlouhé. Zakrátko se stalo, že mandáty většiny senátorů končily různě. Obtížně se hledalo, komu kdy končí jaký mandát, kdy mají být vyhlašovány nové volby apod. Jednou se dokonce stalo, že se několik měsíců volby úplně zapoměly vyhlásit, takže dotčená senátorka „přesluhovala“, ačkoli již dávno svůj mandát neměla vykonávat.

Senát pak většinou nedělal téměř nic jiného, než že vyhlašoval nové a nové volby.

Vždyť jen za poslední čtyři roky se volilo jedenáctkrát (v tom ale i dvakrát do senátu univerzitního)! Z voleb, které mají být spíše výjimečné a mají být – pateticky řečeno – svátkem demokracie, se stala věc běžná a nudná.

Obnova celého senátu pozornost přitáhla

Nad přípravou nového volebního řádu jsme strávili nespočet jednání. Hlavním tahounem práce byl studentský senátor Vojtěch Straka. Dobře jsme věděli, že to neděláme pro sebe (ani jeden z tehdejších studentských senátorů se v senátu „nedožil“ nových voleb). Tříletý odklad byl logický – nové celosenátní volby se mohly konat nejdříve po skončení posledního mandátu, jenž vznikl starým způsobem před vyhlášením nového řádu, což bylo v říjnu 2006.

To, co jsme tehdy předpokládali, se naplnilo. A sice, že volby, v nichž půjde o obnovu celého senátu, přitáhnou větší zájem, že i samotní kandidáti se budou více snažit, že se možná podle svých názorů budou sdružovat do jakýchsi kandidátek. Letošní říjnová volební účast nám dala za pravdu – 25 % studentů se voleb nezúčastnilo snad ještě nikdy, i 69 % pedagogů je již dlouho nevídaných.

Jediné, co mě nyní mrzí, je skutečnost,

že se nám (senátu) tehdy nepodařilo prosadit větší počet náhradníků. V původním návrhu jsme navrhovali vyšší počet – pokud se nepletu, tak až tři. Argumentovali jsme tím, že mandát by i třetího náhradníka z řádných voleb, jichž se pravděpodobně zúčastní velký počet voličů, bude mít politicky vyšší váhu, než řádný mandát z voleb doplňovacích. Vedení fakulty s tím nesouhlasilo, a tak byl jeden náhradník kompromisem. Podívám-li se nyní na počet hlasů třetího náhradníka např. ve studentské komoře (188 hlasů) a srovnám-li to s počtem hlasů vítěze posledních doplňovacích voleb v květnu 2009 (88 hlasů), náš předpoklad se potvrzuje.

Volby skončily a je teď už jenom na samotném senátu, jak svůj silný mandát naplní. <<

> Stanislav Balík,
vedoucí Katedry politikologie

Volební (ne)zvyklosti

Tak jsme si je zvolili... Ve studentské komoře akademického senátu naší fakulty nás od teď bude hájit obměněná pětičlenná sestava. Nutno říci, že ne všichni zvolení jsou polstrování senátorských židlí neznaří. Přesto je osazenstvo rozmanité. Mezi senátory najdeme tři šmouly, jednu „žurna čubku“ a ještě další senátorku, pravděpodobně jedinou zástupkyni druhu člověk. Na volbách ale není zajímavé jen složení senátu, které z nich nakonec vzešlo, nebo snad genderová přesila senátorek (tři ku dvěma). Letošní průběh voleb měl hned několik dalších zvláštností.

Kandidáti. Bylo jich celkem devatenáct. Když se tak mlhavě rozvzpomínám na volby, co se udály za mých studijních let na naší fakultě, zájem ještě nikdy nebyl tak veliký. Naopak nezájem se stávalo, že volných míst bylo stejně jako kandidujících... Čím to, že se najednou studenti tak hrnou do fakultní politiky? Naši spolustudující jsou čím dál více sebevědomí, angažovaní a chtějí se prosadit! Ostatně stačí se jen podívat na profily kandidátů. Samí „aktivisté“ z řad nejrůznějších spolků. Ano, také z Halasu.

Koalice. Víc hlav víc ví. A zřejmě proto se několik studentů rozhodlo, že budou ve volbách postupovat společně. Nakonec se taková taktika ukázala poměrně úspěšnou. Čtyři z pěti senátorů vzešli z takových skupin. A pokud náhodou jejich kolegové nebyli tak úspěšní, nezůstali hluboko pod čarou.

Kampaň. Snad poprvé byla tak masivní a proběhla na všech frontách. Letáky s předvolebními hesly, propagace na IS Plkárně, profily na Facebooku, webové stránky s programy, veřejné diskuze, šmouli modrá pomazánka... Kandidáti nic neponechali náhodě a vrhli se obsadit (skoro) všechny dostupné komunikační kanály!

Volební programy. Byly stejně různé jako samotní kandidáti. Jedni rovnou rezignovali na vymyšlení vážného programu a raději se snažili zachránit pandy. Druzí se sice jali prosadit rozumné a uskutečnitelné cíle, ke kampani však zneužili dobrotivé pověsti šmoulů a začali se vydávat za jedny z nich. (Přítom nikdo z nich není ani zbla namodralý). Kandidující žurnalisté měli jak rozumný program, tak podporu „ptákoludvíkovců“. A další prostě jen

vsadili na klasiku – na svou dobrou pověst i vzhled – a slibovali dobrou práci pro senát i pro studenty.

Účast. Ke kliknutí v ISu se nakonec odhodlala čtvrtina možných voličů. Což je více než tisíc studentů! Nepochybně za tím stojí právě rozsáhlá kampaň. Denně proplovat záplavou letáků a přitom netušit, že budou nějaké volby, by snad mohl jedinec ignorat.

Skoro by se zdálo, že za vysokou volební účastí se skrývá nějaká soutěž o hodnotné ceny. Ale nic. (Výherní e-mail ještě nepřišel.) Skoro by se zdálo, že ze senátorských pozic plynou nějaké mimořádné výhody finančního charakteru. Tak tomu ale není. Naši zástupci pro nás „dělají“ zadarmo a vypadá jim, že se do toho vrhají s nadšením. Snad jim elán vydrží i po prvních pár zasedáních. «

> Nikola Krejčtřová,
šéfredaktorka Halasu

Univerzitní politika

Srovnání se po necelých jedenácti letech vracím do takzvané své vlasti. Konkrétně do Brna. Do města, které jsem měl vždy spojené především s dávnou návštěvou jednoho punkového koncertu. Tenkrát na hospodu, kde se koncert pořádal, zaútočila parta neonacistů. Vše vyvrcholilo hromadnou rvačkou s několika vážně zraněnými. I když jsem od té doby navštívil Brno ještě několikrát, nikdy jsem se nezbavil paranoidního podezření, že všichni jeho obyvatelé jsou tajnými příslušníky Dělnické strany. Nyní se, plný předsudků, vracím z Vídně do tohoto pochybného města jako Erasmus.

Mé pochybnosti a negativní postoj k Brnu však rychle opadly. Jak jsem jej pomalu poznával, překvapilo mě jako příjemné studentské město se širokou nabídkou kulturního vyžití, s bohatou zelení a obyvateli, pocházejícími snad z každého koutu světa. Taková zmenšenina Vídně, kde je jen jedna mešita a místo Rápidu Kometa.

Šmoulové nebo Bierpartei

Stejný pocit jsem měl po prvním vstupu do atriá Fakulty sociálních studií. Z plakátů se

mě pokoušeli oslovit Uprímní Šmoulové, Panda a další. Až později jsem se dozvěděl, že se jedná o kandidáty do akademického senátu v blízkých se volbách. Napadlo mě hned několik paralel s mou domácí Videňskou univerzitou. I tam návštěvníka po vstupu okamžitě zavalí přemíra volebních plakátů. I když poslední volby proběhly už před půl rokem a další budou až za tři semestry, plakáty patří ke stálému inventáři univerzitních chodeb. Ale nejen tam, najdeme je i na ulicích, v okolí univerzitních budov, ale v podstatě po celém městě. Nejsou ale tištěny v „domácí“ tiskárně ve formátu A5, jako tomu je v Brně, ale v profesionálních tiskárnách reklamních agentur.

Do Rakouského Vysokostudentstva (ÖH) se volí co dva roky na všech vysokých školách najednou. Poté nastává nesmiřitelný boj o tvorbu koalic, jako ve vysoké politice. O jejich výsledcích, stranách a jejich programech neinformuje pouze fakultní či univerzitní tisk, ale celostátní média v hlavních zpravodajských relacích. I když se najdou i kuriozity jako třeba Bierpartei, většina stran jsou mládežnické orga-

nizace velkých politických stran. Máme Křesťanské a Sociální demokraty, Zelené, komunisty i nacionalistické Svobodné.

V době, kdy píšu tento článek, došla zástupcům v ÖH trpělivost s dlouhotrvajícím přeplněním vysokých škol a nedostatečným financováním. Obsadili hlavní přednáškové sály na všech důležitých univerzitách v zemi a již deset dní je drží ve své moci. Desetitisíce studentů demonstrují v ulicích. Vypadá to, že o své křeslo přijde minimálně ministr vědy Johannes Hahn, do jehož resortu univerzity spadají. Tady se nic podobného neděje a zdá se, že například plzeňská kauza nechává většinu studentů naprosto v klidu. Stejně je to se zavedením školného, o němž se již delší dobu mluví. Čechům, kteří určitě nepatří v Evropě mezi nejmovitější, to zřejmě těžkou hlavu nedělá. Zdá se, že čeští studenti se ještě musí politiku naučit dělat. «

> Jan Brož, student sa stáží

Nebud'te zticha!

Něco vás štve? Nebo naopak těší? Máte vyhraněný názor na fakultní poměry?

Víte, jak by se dalo něco zlepšit? Zkrátka, máte co říct?

Tak to řekněte. Ať už jste student nebo učitel, nová rubrika Tribuna je tady právě pro vás.

Rádi dáme vašim názorům prostor.

Své texty pošlete na halas.fss@muni.cz

foto: archív Halásu

Pre všetkých dvoch mojich fanúšikov, ktorým v poslednom čísle niečo chýbalo, mám dobrú správu. Poľské okienko je späť. A keďže by sa patrilo zachovať nejakú kontinuitu, začnem tam, kde som naposledy skončil. Vo svete *krasnoludków*.

Krasnal do každej domácnosti

Krasnal, to nie je nič iné ako poľská verzia trpaslíka. Tie vroclavské sú však výnimočné. Na rozdiel od českých záhradných kolegov ich môžete stretnúť na ulici, v kaviarni, na futbalovom štadióne či dokonca v kúpeľoch. Niet sa čomu čudovať,

Oranžová revolúcia

ich počet už vysoko presiahol stovku. Pred malými kovovými človečikmi jednoducho neuniknete. Zvlášť, ak sa z nich medzitým stal symbol prestíže.

Každá firma či inštitúcia chce mať svojho reprezentanta. Krasnal pred bankou rozdáva peniaze, krasnal pred knižnicou číta knihu a krasnal pred kasínom hrá na automate. Jeden dokonca jazdí na streche električky. Neodolala ani akademická pôda. Každá z vroclavských univerzít má aspoň jedného, *Uniwersytet Wrocławski* ich má až troch. Pred katedrou psychológie sedí na gauči „Freudek“, na dvore katedry geológie sa po skale túla „Geolog“ a v budove právnickej fakulty „Paragrafek“ hrdo drží paragraf.

„Nie ma wolności bez krasnoludków“

Táto dnes už trochu komerčná záležitosť odkazuje na prekvapivo závažné udalosti. Na začiatku totiž stál „Pomník Krasnoludka“ odhalený mestom na mieste, kde študentské hnutie *Pomarańczowa Alternatywa* v roku 1988 zorganizovalo svoj najväčší happening „Rewolucja Krasnoludków“. Zúčastnilo sa ho vtedy 15 000 ľudí v trpasličích kostýmoch a jeho rozohnanie značne skompromitovalo poľský komunistický režim. Nielen v zahraničí, ale hlavne

doma. Jeden z účastníkov to vystihol dokonale: „Môžeš brať vážne policajta, ktorý sa ťa pýta, prečo si sa zúčastnil nelegálneho zhromaždenia trpaslíkov?“

Okrem tejto akcie hnutie zorganizovalo viac ako tridsať happeningov, medzi inými aj stretnutie na Snežke pod názvom „Bratnia Pomoc wiecnie żywa“ dva dni pred výročím okupácie Československa. V tom čase bol Vroclav asi najslobodnejším a najveselším miestom v celom komunistickom bloku. Práve tu sa koncentroval poľský študentský odpor, ktorý si zvolil cestu intelektuálnej pouličnej recesie. Komunisti boli bezradní, pretože akokoľvek by sa zachovali, vždy by z toho vyšli ako idioti.

Aj vďaka tomu sa tu mohol dva týždne pred Novembrom 1989 konať „Festival nezávislej československej kultúry“, kde sa prvýkrát po dvadsiatich rokoch objavil Karel Kryl. Aj vďaka tomu je tu pomník obetiam z Tien-an-men. Aj vďaka tomu je dnes Vroclav otvoreným mestom, kde si vážia slobodu. Dúfam, že po dvadsiatich rokoch si ju ešte stále vážime aj my, tam doma. <<

> Martin Habčák

Ze Senátu

foto: archív Halásu

Spor o smysl českých senátů

jsem v pokušení dát strohou odpověď: nemá cenu řešit smysl senátu; senát tady je, má své jasně dané pravomoci a ať se nám to líbí nebo ne, nic na tom nezměníme. Jediné, co můžeme, je zvolit, kdo v senátu bude sedět. Tečka. Ostatně, proč neustále debatovat o smyslu něčeho, co má svůj smysl svými právy a povinnostmi přesně dán? Nevšiml jsem si, že by mezi kandidujícími byl někdo, kdo by horoval za větší práva senátu. Stejně tak jsem podobný podnět nezachytil ani od nikoho, kdo o senátu diskutoval (jistě, všechny diskuse jsem nepročel).

Bylo by zajímavé zjistit, co si myslí zhruba 75 procent spolužáků, kteří nevolili. Je podle nich senát na houby? To by znamenalo, že se o dění na škole zajímají, ale myslí si, že senát mnoho nezmůže, tedy nemá cenu do něj volit. Je však otázka, pokud se o dění na škole zajímají, proč ještě nikde nevzplála velká debata o tom, jestli by senát neměl mít větší moc, proč nekandidoval někdo, který by větší moc žádal. Nebo je

to tak, že se o senát a ani o dění na fakultě nezajímají, je jim jedno, kdo v senátu sedí a co tam dělá? Nedokážu posoudit, co je blíže skutečnosti, ale to ticho po pěšině zdá se být výmluvné...

Smysl dávají senátu lidé, kteří v něm sedí. Svou prací, svým smýšlením, svými postoji. To „krásné“ ukázala kauza na plzeňských právech, kde selhal i senát. Právě on se měl už dávno postavit a říct „takhle ne“. Moc na to měl, odvahu či morální sílu zřejmě nikoli. Věřím, že náš senát by v podobné situaci odvahu našel. A stejně tak věřím, že je dobré volit i do institucí, o jejichž smyslu pochybujeme nebo nevíme. Vyplatí se to. <<

> Alexandr Průša

Z Mezivědomí

Začínám pracovat!

Běžný smrtelník, jak ho známe třeba ze sociologického dokumentu Velmi křehké vztahy, v noci spí a ve dne pracuje (tzn. uráží a pomlouvá osoby ve svém okolí). Zcela odlišný je životní rytmus studenta, z něhož by leckterý kalendář dostal epileptický záchvat.

Po probuzení se zapojí do komunikace s ostatními stručnou zprávou: „Vstávám, rekord! Začínám pracovat!“ Nakliká pět „lajků“ spřáteleným kolegům s obdobnou zkušeností a zamíří na oběd, ač po druhé hodině odpolední nemůže očekávat více než lehce stereotypní minutky.

Na čtvrtou odpolední zamíří milý student na přednášku, kde se koná tichý, ale napínavý automobilový závod čtyř kolegů z páté řady učebny. Zatímco vyučující, zjevně nezvládající tempo doby, rozzáhá a zhasí červené světýlko na mikrofonu, námi sledovaný jedinec zvládá gratulovat vítězi v bílém Maserati po ICQ a dále monitorovat stav přátel („Už dlouho jsem nevstal v půl páté večer!“).

Důležitou součástí dne jsou náhodná setkání v atriu. Primárním předmětem debaty je verifikace předem nabytých infor-

mací („To jsi vážně vstal až v půl páté? Ty jsi ale hověz! LOL!“), druhotně dochází ke sledování vtipných videí či nedostatečně otagovaných kompromitujících fotografií.

Doma pak po večeri („Kuře na paprice, 27 Kč, mňam. Začínám pracovat!“) hýří sarkasmem v zatím nezrušené diskusi na iDnes: „Já bych všechny ty internety a počítače zakázala.“ Svou image ležérního surfaře na vlnách technologií v zápětí zpochybní vstupem do skupin Přej si něco, padají Wokna!, Nesnáším, když mi při ústní zkoušce visí nudle u nosu a zejména Chci zpět starý Facebook! Tyhle aféry každého jenom otravují! Všechny přátele pro jistotu pozve na virtuální pivo.

Nejkritičtější část dne však přichází v edénát večer s pozvánkou do skupiny Miluji FSS! a řezavou vzpomínkou na pána s mikrofonem a průběžný test. Naštěstí je noc ještě mladá. Narychlo zkontroluje přátele („Notyjo! Usnul jsem s rukou ve skartovačce! Ještě, že je jenom do USB!“) a v půl druhé už pilně pracuje („Půl druhé?!? Začínám pracovat!“).

A co se našemu „případu“ honí hlavou ve spánku? Dvě věci. 1) Jak mohli lidé

Foto: archiv Halasu

společensky žít bez Facebooku, proboha? 2) Konečně bych si měl zapsat na psychologii něco o poruchách soustředění. Z toho vytřískám balík. <<

> Jan Martinek

Z Tabule

K čemu je nám věda: Využitelnost nebo aktivismus?

Českou akademickou scénou hýbe otázka hodnocení vědy. Je zřejmé, že jedním z dominantních kritérií hodnocení je využitelnost vědeckých poznatků. Jako žádné kritérium není ani kritérium využitelnosti objektivním kritériem, ale smysl slova využitelnost je předmětem společenské (politické) definice. Využitelnost je v současné politicko-akademické debatě skloňována především s ohledem na možnost využití v průmyslu a růst ekonomiky. Vědecká bádání, která nelze bezprostředně průmyslově využít a zpeněžit, jsou vytlačována na okraj zájmu grantových politik.

Sociální vědy se zdají být z tohoto hlediska diskriminované jako celek, neboť jejich výzkumy primárně využitelné v průmyslu nejsou. Avšak je zajímavé se podívat na to, jak se proměňuje konotace kritéria využitelnosti v sociálních vědách. I poznatky z této oblasti mohou být a jsou hojně využívány. To jednak státem, který je potřebuje pro konstrukci popřípadě legitimizaci svých politik, a také sociálními hnutími či nevládními organizacemi, které se zasažují za emancipaci znevýhodněných skupin obyvatel nebo třeba za ochranu život-

ního prostředí. V druhém případě se však využitelnost přejmenovává na aktivismus a nezískává vědkyním a vědcům v očích (české) vědecké komunity ani v očích veřejnosti plusové body, ale spíše body minusové. Využitelnost totiž dle neokonzervativní logiky orientované na hospodářský růst s vědou slučitelná je, aktivismus je pro vědu nebezpečný, protože vychyluje poznání v zájmu těch, pro které se angažuje. Angažovat se pro stát se tak jeví jako neutrální, doslova neangažované, a naprosto legitimní – v českém kontextu se vůbec nediskutuje o tom, zda věda dělaná v zájmu státu vědu nějak nepokřivuje. Angažovat se pro ne-státní entity se vnímá jako politické a aktivistické, potažmo nevědecké – a v českém kontextu se zřídka kdy upozorňuje na to, že věda dělaná v zájmu třeba znevýhodněných skupin přináší užitečné poznání.

V rámci už tak podezřelých sociálních věd se potom vyčleňují ještě podezřelější disciplíny, jako např. genderová studia či environmentalistika, kde je angažovanost za určitý cíl (kritika nerovnosti pohlaví, ochrana přírody), zcela zjevná. Celá vědní disciplína pak musí obhajovat svou vědec-

Foto: archiv Lucie Jarkovské

kost a hájit se proti tvrzením, že nedělá vědu, ale aktivismus. Takové zpochybňování však může být pro dané obory užitečné. Nehrozí jim, že by se nechaly ukolébat pohádkami o čisté vědě, která nepracuje v zájmu nikoho jen sebe samé. Zaujímat postoj není ani ve vědě hanbou. Jen je třeba otevřeně přiznat, o co nám jde, ať už je to posílení evropské soudržnosti, zvýšení porodnosti nebo rovnost pohlaví. <<

> Lucie Jarkovská, asistentka Oddělení genderových studií, Katedra sociologie

22 Expremiéři hovořili o reformách

S nejvyššími státními představiteli se studenti nesetkávají každý den. Posluchačům Masarykovy univerzity se taková příležitost naskytla v půlce října. Fakultu sociálních studií navštívil někdejší premiér České republiky Mirek Topolánek a jeho slovenský protějšek Mikuláš Dzurinda.

› Jan Brož

Oba vystoupili na konferenci Reformy ve střední Evropě a jejich politické důsledky, která byla součástí Česko-německého dne na naší univerzitě. Conference se týkala reformem a těžkostí s jejich prosazením. Pří-

» Premiér ČR Mirek Topolánek

tomné expremiéry s bohatými zkušenostmi doplňoval Hubert Gehring z Adenauerovy nadace. Všichni diskutující se shodli na nutnosti reformy zdravotnictví, důchodového a sociálního systému. Důvodem, proč už se tak dávno nestalo, jsou podle Dzurindy populisté. V tom s ním souhlasil i jeho kamarád Topolánek. Ten ovšem viděl hlavní problém také v samotných občanech. „Před reformou musí projít reforma společnosti. Od společnosti okamžité spotřeby ke společnosti spotřeby vzdálené“, řekl Topolánek. Takovou vzdálenou spotřebou je třeba vzdělání. „Vzdělání a výzkum je jedinou šancí Německa, jak by mohlo zůstat i v budoucnu konkurenceschopné“, souhlasil s Topolánkem Gehring. Jak ale podotkl, narozdíl od České republiky, zůstal v Německu tento sektor jediným, který byl ušetřen úspor.

Závěrečná diskuze se stočila k aktuálnějším tématům, jako je radar a Lisabonská smlouva. Přesto měli oba politici u studentů úspěch. „Byl jsem pozitivně překvapený, nejvíce z pana Dzurindy. Z jeho přístupu k reformě, a že chce prosadit to, o čem si myslí, že je správné“, řekl Matouš Hruška z pražského Gymnázia Jaroslava Seiferta. „Původně jsem se přišel jenom podívat, ale velice mě to potěšilo. Nejvíce asi pan Topolánek. Jeho plamená řeč se mi velice líbila“, uvedl Marek Filus z naší fakulty.

Akce, kterou pořádal Mezinárodní politologický ústav a CEVRO institut s podporou Konrad-Adenauer Stiftung, měla mezi-

» Premiér SR Mikuláš Dzurinda

národní zastoupení z oblastí politiky, businessu a akademické obce. „Nový ředitel Nadace Konrada Adenauera přišel s cílem nedělat akce, které by se zaměřovaly na Česko-německou minulost, ale současnost a budoucnost“, uvedl Oldřich Krpec z Politologického ústavu. Účelem Česko-německých dnů je tedy utvořit fórum, kde by se prezentovaly různé nevládní organizace a seznamovaly studenty s možnostmi studentských pobytů, pracovních příležitostí, ale i společnou kulturou a hospodářskou spoluprací. «

Stereotypy na FSS

Každý z nás ráno vstane, obleče se a ide za svojimi povinnostmi. Ako veľmi ale rozmýšľame nad tým, čo si oblečieme? Podľa Petra Siča, doktoranta sociológie z našej fakulty, je spôsob obliekania ovplyvnený tým, z akej fakulty sme, alebo ešte konkrétnejšie, náš šatník ovplyvňuje to, čo študujeme.

› Natália Saganová

Sič sa rozhodol dokázať, že je tomu naozaj tak, a preto sa tento rok spolu so skupinou žiakov pustil do sociologického výskumu pod názvom Stereotypy na FSS. „Je to pre nich vlastne výučba v praxi“, vysvetľuje Sič. Tento model zakúsil sám pri štúdiu v Brazílii a považuje ho za veľmi účinný. Názov stereotypy podľa neho nie je presný, mal by skôr hovoriť o „implicitnej teórii osobnosti“ alebo o „habite študentov“, to by vraj ale neprilákalo veľa pozornosti.

Pôvodný výskum začal už pred tromi rokmi v rámci svojej dizertačnej práce. Opiera sa o teóriu P. Boudiera a jeho koncepty sociálneho priestoru a habitu. V roku 2006 prebehla na našej fakulte prvá výstava fotografií, ktoré znázorňovali rôznych študentov a ich oblečenie. Dnes výskum prebieha pomocou internetovej stránky

www.stereotypy.cz, kde návštevníci môžu vyplniť dotazník, ktorý sa skladá z dvoch častí. Prvá obsahuje fotografie 14 dievčat a 14 chlapcov, pri ktorých podľa oblečenia máme určiť, či sú z našej fakulty a ak áno, aký odbor študujú. V druhej časti sa nachádzajú jednotlivé katedry a fotografie, pod ktorými je škála vlastností, ktoré znovu priraďujeme. O výskume sa môžete dozvedieť viac z rôznych letákov alebo z Facebooku.

Samozrejme to nie je len práca. Pri výskume zažíva Peter Sič so svojimi študentami aj zábavné chvíľky, napríklad pri fotení svojich „obetí“. Niektoré fotky sa museli fotiť stále dokola a dokola, aj keď na nich nebola zverejnená tvár, pretože foteným sa stále niečo nepáčilo, alebo po uverejnení prvej výstavy sa jednému odfotografovanému záhadne stratil šál, ktorý bol na fotografii. Zdá sa, že človek si musí dávať pozor na zrazu vzniknutú slávu.

Názory študentov a profesorov na tento výskum sa rôznia. Študentka z katedry medzinárodných vzťahov a európskych štúdií Maria Rosincova si myslí, že je to veľmi dobrý nápad. „Myšlienka takéhoto výskumu je zaujímavá, myslím, že mňa samu trochu ovplyvňuje v obliekaní to, čo študujem“, domnieva sa. Naopak Barbora Riháková zo sociológie má opačný názor. „Výskum sa mi zdá byť dobrý, ale ten výsle-

» Hádejte, kde študujú tyto šaty

dok...Zdá sa mi, že je to veľmi individuálne a výskumom nič nevyskúmajú,“ myslí si študentka.

Výstava mapujúca tento netradičný výskum by mala prebehnúť vo fakultnom átriu posledný novembrový a prvý decembrový týždeň. Potom by mala putovať do ďalších miest ako napríklad Praha alebo Bratislava. «

Každý den je plný křižovatek a rozhodnutí. Některá jsou dobrá, jiná špatná, další neopodstatněná či zbrklá. Některých nadsmrti litujeme, některých litují druzí. Poslední dobou stál na takové životní křižovatkce Halas a s ním členové redakce.

Strávili jsme tolik hodin debatováním o novém vzhledu časopisu. Původně běžná záležitost se zvrhla v souboj ideologií, v němž své místo našly i nepříjemné narážky a urážky. Zatímco jeden vyslovil přání vyhodit celý starý Halas do koše, druhý hrál na citlivou strunu výroky o metrosexuálním novém vzhledu. Z redrad se vytratila pohoda a nadšení. Vystřídaly je netrpělivost a nepříjemné pocity z celé nastalé situace. Nutno podotknout, že šéfredaktor Pavel Šíma prokázal nevídanou umanutost. Mluvili jsme do něj andělsky, dábelky, domlouvali mu, mailů přišlo nepočítaně. A výsledek? Žádný. Člověk si pak připadá jako blbec.

Konečné a fatální rozhodnutí padlo v úterý symbolického 13. října. Reforma byla schválena poměrem hlasů 13:7, k překvapení všech hlasovali i nově příchozí prváci či Honza Brož, který je tu na jeden semestr. Vše prošlo jen díky sporným hlasům. Sbohem, recyklovaný papír. Pavel si to u nás pohnojil. Co následovalo v příštích dnech, nikdo nečekal. Ve středu jsme v mailových schránkách našli e-mail od bývalého editora Šáši Průši,

kteřý oznámil, že odchází, a vůbec ne v dobrem. Naposledy to Pavlovi vytmavil a víc jsme o něm neslyšeli. Následně nás lavinovitě opustilo dalších šest redaktorek, mezi nimi i bývalá šéfredaktorka Klára Slivoňová. U některých šlo o nenásilný protest proti způsobu, jakým byly nepříjemné změny protlacheny, u dalších to byly jen výsledky každoročního přirozeného výběru osazenstva redakce.

Teď teprve zavládla opravdu blbá nálada. Ale jeli jsme dál. A rovnou jsme riskli team-buildingový víkend ve Zděchově. Nakonec dorazilo jen pětičlenné tvrdé jádro redakce, ani Pavel nepřijel, čímž si to pohnojil podruhé. Víkend s podtitulem Čtyřicet vajec se pak nesl ve svérázném a revolučním duchu. Začali jsme upálením posledního čísla v krbu a vytvořením halloweenského stínidla na lustr z oranžové obálky, pokračovali jsme smělymi úvahami o novém časopisu Dařba, kam by dle očekávání přešla většina stávajících redaktorů Halasu. Někteří by se i vrátili.

V úterý jsme od Pavla dostali sprda, že za jeho zády vytváříme nepřátelské frakce. Taký přišel s požadavkem, abychom ostatním vysvětlili, proč jsme nedodrželi uzávěrku. Připadali jsme si jako malé děti. Čímž si to pohnojil potřetí. <<

> Jitka Sklenářová

Literární střípky a střepy

V podzimním semestru 2007 Halas ve spolupráci s Institutem pro sociální záležitosti studentů vyhlásil literární soutěž pro studenty naší fakulty. Nedávno jsme si na soutěž vzpomněli a neboť již mnozí zúčastnění na fakultě nadále nestudují, rozhodli jsme se, že ceny si ponecháme a pouze přetiskneme některé zvláště podařené kousky. Tímto se autorům dodatečně omlouváme.

> Jan Martinek, poděkování: Jitka Sklenářová (Zima), Janek Ledecký (Do vajec!)

Poezie

Zima

Radmila Hnilobná

Zlomila jsem běžky,
dál už půjdu pěšky.

Jaro

Radislav Křemešník

Vajca vajca vajca vajca.
Svátky jara.

Vánoční haiku

Ruměnc Novák

Už nám svítí hvězdička
dostanem dárky
muflon muflon muflon hééj.

\$ & % !

INSTITUT PRO
SOCIA LNÍ
ZÁLEŽITOSTI
STUDENTŮ

Krátké prózy

O cestě do školy

Jaroměr Kalorimetr

Doprdele devítka. Konečně dvanáctka. Komárov, Konopná, přes cestu, Svatopetrská, Kovářská na znamení, Zvonařka, přestup na autobusy, Úzká, Hlavní nádraží, bezdomovec, Nové Sady, ostrý stoupák, Šilingrovo náměstí, Česká. A jsem ve škole.

Ikarus

Květa Slunečná

Jak Ikarus vzlétnu do oblak, ale s průjmem. Pohnojím krásné širé lány a budu ekologičtější než Toyota Prius.

Do vajec!

Romulus a Remus

Na ptáky jsme krátký. Na ptáky jsme malý páky. Je to tak, to my si dáme na zobák.

(Pozn. redakce: Kritériem odlišujícím prózu a poezii v naší soutěži byla délka jednoho řádku. Tzn. čím více enterů, tím více poezie.) <<

Nové automaty budou v přízemí. Dva zbrusu nové automaty na kondomy budou umístěny přímo u vchodu do nového dětského koutku v přízemí fakulty. Stane se tak na přání Akademického senátu. „Nemůžeme si dovolit zvětšovat koutek donekonečna, navíc na úkor zdejších studentů,“ uvedl senátor Alexej Šůša. Výběr prezervativů bude velký, všichni si vyberou z několika velikostí a příchutí. „Osobně fandím jahodovým, hlavně v nich nesmí být latex,“ svěřila se studentka environmentalistiky, jež si nepřála být jmenována. Faktem zůstává, že díky těmto automatům se budeme na naší fakultě cítit bezpečněji než kdy předtím. (js)

Umění zahřeje. Sochař Jalomír Gregulák přišel s nápadem, jak dotáhnout k dokonalosti svou sochu Prométhea na „dvorku“ fakulty. Celý povrch bronzové plastiky pokryl tzv. nanočočkami, které se na slunečním světle starají o vytápění horních tří pater fakulty. Správce budovy, Jean Yaibas, je zatím s řešením spokojen „Ušetříme elektřinu, jen mám trochu obavy z letních měsíců.“ Myšlenku ocenili též environmentalisté, kteří ve středu 4. listopadu organizovaně nepohybovali končetinami, což je v dané komunitě považováno za šetrný projev radosti. Řešení chválí též přednášející Jan Dřevák: „V aule zatím uhořeli tři studenti a jeden slepecký pes. Mám teď více volného času díky eliminovaným seminárním pracím a cítím se bezpečněji.“ Problém uhořelých studentů řešila bezpečností komise vedená Wiroslavem Warešem. S přihlédnutím k množství studentů na fakultě byl označen za nepodstatný. Prométheus nám tedy bude doslova „přinašet oheň“ i nadále. (jm)

Pozor, letí kobliha! Nového sociologického výzkumu, inspirovaného humoristickým románem Saturnin, se od příštího týdne budou chtít nechtě účastnit studenti i návštěvníci naší fakulty. Na stolcích v Krmítku, atriu i ostatních místnostech a učebnách budou denně k dispozici mísy plné čerstvých koblih. „Podařilo se nám získat grant od Evropské unie dřív, než začal prezident dělat cavyky s Lisabonem. Teď musíme peníze rychle využít, než je po nás Unie bude chtít zpátky,“ uvedl vedoucí projektu Szaba Csaló. Ve výběrovém řízení na dodavatele pečiva zvítězila brněnská firma Křupan a Co. „Jeich koblihy jsou pohádka, ne jako ty blafy nasáklé tukem s meruňkovou náplní. Tyhle jsou s povidly,“ libuje si Csaló. Doktorandi budou pečlivě monitorovat osud každé koblihy. Předběžně Csalovy hypotézy předpokládají 18% ztrátu pečiva cestou na stoly, 54% koblih rozházených kolem, 43% sněžených hladovými studenty hned po ránu a ještě zbude 27% okoralých zbytků, které budou laslavě věnovány menze na Moravském náměstí. (js)

Halas je online!

Nebyli jste dva týdny na fakultě? Nezbylo na vás aktuální číslo Halasu? Ode teď už nemusíte zoufat, ani si chodit po večerech Halas pročitat do knihovny. Váš oblíbený fakultní časopis je totiž nově dostupný online. Stačí jen kliknout na adresu halas.fss.muni.cz a z pohodlí vašeho domova si můžete pročitat čerstvé informace o dění na vaší alma mater. „Spuštění webu je součástí širších změn, které mají za úkol přiblížit Halas čtenáři. Jsme si vědomi, že papírového Halasu vychází jen omezené množství výtisků. Teď už si každý bude moci číst články o fakultě, i když na ní nebude fyzicky přítomen. Web taky nabídne více fotek, některé aktuální články ještě před vydáním tištěného Halasu a další,“ přiblížil šéfredaktor Halasu a ideový tvůrce webu Pavel Šíma. Tím ale aktivita Halasu na internetu nekončí. Halas nově převzal i googlový kalendář „Co se děje na FSS“. Studenti tak už nebudou muset procházet všechny nástěnky, aby zjistili, jaká zajímavá přednáška se na fakultě připravuje. „Na webových stránkách Halasu bude k dispozici kalendář s výpisem všech akcí, které

se na FSS budou v nejbližší době konat,“ zdůraznil webeditor Jan Martinek. Součástí nových webových stránek bude rovněž archiv Halasu v pdf formátu, takže se můžete vypravit do historie časopisu a připomenout si, jaké problémy fakultu trápily například před několika lety. „Jsou zde rovněž informace o redakci, jednotlivých redaktorech a potřebné kontakty, které by měly zajistit větší provázanost se čtenáři,“ doplnil Martinek. Stejný účel plní na stránkách i diskuze, která je propojena s Facebookem, takže v ní budou diskutující vystupovat pod svým profilovým jménem. „Do budoucna uvažujeme také o propojení webu se sociální sítí Twitter,“ naznačil další možný vývoj Martinek. Rozšíření fakultního časopisu Halas na internet by podle šéfredaktora Šímy mělo přispět především k formování jakési společné fakultní identity. „Hlavním smyslem existence Halasu vždy bylo, aby se rozšiřovalo povědomí studentů o fakultě, na které studují. Doufám, že web a další novinky to posunou ještě na vyšší úroveň,“ uzavřel Šíma.

Co se děje na FSS

Co se děje na FSS To je název projektu, který by vám mohl zase o něco zpříjemnit studium na fakultě. Jedná se o jakýsi centrální nástěnkový systém, díky kterému vám už neunikne žádná zajímavá akce na fakultě. O co přesně jde? Pouze o obyčejný Google kalendář, ve kterém jsou zaznamenány události s krátkým popisem, časem konání a číslem místnosti. „Tento projekt začal fungovat už v minulém školním roce na adrese akce-na-fss.jdem.cz, ale nyní jsme se rozhodli ho pro-

pojit s novými webovými stránkami Halasu, takže kalendář bude jejich přímou součástí. Když si tedy někdo klikne na halasácký web, okamžitě může zjistit, jaké zajímavé akce se na fakultě konají v daném týdnu či plánují v těch následujících,“ vysvětlil autor projektu Jan Martinek. O pravidelné monitorování společenského dění a plnění kalendáře se budou starat dva redaktori Halasu.

téma

Kudy tečou fakultní miliony?

Naše fakulta je ohromný kolos, ve kterém neustále proudí nejrůznější finanční toky. Většina lidí, valících se chodbami fakulty, nemá tušení, kolik stojí údržba budovy, materiály v knihovně či platy přednášejících odborníků.

Peníze, peníze a zase peníze

Naše fakulta sídlí v pěkné, opravené budově, která celých sto let slouží výhradně školství; fakulta ji využívá teprve čtyři roky. Zajímá vás, z jakých peněz byla přestavba financována?

Peníze, peníze a zase peníze

Naše fakulta sídlí v pěkné, opravené budově, která celých sto let slouží výhradně školství; fakulta ji využívá teprve čtyři roky. Zajímá vás, z jakých peněz byla přestavba financována?

halas

Časopis studentů Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity

kontakt

mail halas@fss.muni.cz

tel 602 123 456

Časopis Halas
Fakulta sociálních studií
Joštova 10
Brno 602 00

o redakci

aktuálně

Humr zaútočil na vrátného!

Lorem ipsum kjdfksjdfal kjdfhkjhs dfkjfhskdfjdfh ksdhf kjsd fjkjhsdf kjhdf jsdhfk hdfjk hskdf

Jeskynní muž opět učí kurz Úvod do environmentalistiky II: The Judgement Day

Lorem ipsum kjdfksjdfal kjdfhkjhs dfkjfhskdfjdfh ksdhf kjsd fjkjhsdf kjhdf jsdhfk hdfjk hskdf

Prodejte ISIC a získejte poukaz na degustaci vín s proděkankou Pitrovou.

Lorem ipsum kjdfksjdfal kjdfhkjhs dfkjfhskdfjdfh ksdhf kjsd fjkjhsdf kjhdf jsdhfk hdfjk hskdf

halas.fss.muni.cz